

מאמר הגאולה

שחיבר הגאון המופלא מגן דורו החסיד והקדוש המקובל
הגדול האלהי מורינו הרב רבינו משה חיים לוצאטו זיע"א
אביד דקק פאדובה בעל מסילת ישרים.

אל-השקטן איבתו לי כי נפלתו קמתי
כי-אשב בחשך יהיה אור לי
(מיכה ו' ח')

זה הפסק מודיע סוד במחוק ישראל והקוהם שינאלו גאולה שלימה כבי"א, ולגאולה
נמצאו הבנות רבות ופעולות גדולות וחוקות מאד, נודעים למשכילים אשר נמו ללכת
כדרכי החכמה ועמרו על אפחה, וכאשר תחפשט החכמה בעולם או יראו וידעו הכל כמה
הגדול ה' לעשות עמנו. כי כאשר חשבו ישראל שהסתיר הב"ה את פניו מהם ועזב אותם
או היה מכין להם מנוה וברכה כי אז היה מכין להם אוצרות גדולים אשר לרחבם אין
קץ ולנוילתם אין תכלית, ובאוצרות האלה היה נותן כל הון יקר ונעים וכל סגולת מלכים
בכל עת ובכל שעה עד שנתמלאו אלה האוצרות מה שאין הפה יכולה לדבר ואון לשמוע
ואפילו לב להרהר, וכשיגיע זמן המנוחה הגדולה העתידה להגלות בעולם יפתחו כל
האוצרות האלה ומהם יצאו כל מיני מחמדים וינתנו לישראל חלק עבודתם הקשה שעבדו
בגלותם, ועל הסוד הגדול הזה נאמר שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו דעה, כי כל
הימים שהיו ישראל בגלות ואור לא נגה עליהם אותו האור הראוי לאותם הימים לא אבר
אלא כל האור שהוא היה הב"ה נגזו באלה האוצרות שאמרתי לך ובשיהיה הזמן לפתוח
אותם או יצא כל האור ההוא כאחד ואז יהיה זמן שמחה לישראל אשר כמוה לא נהיתה
ויתקן העולם במנוחה והשקט ולא יהיה עוד יגון בעולם כלל, ואם תאמר שאין הפסק
מדבר רק על מספר השנים הרי לא נשאר בששת האלפים השנים אשר לעולם כימים
שהיינו בגלות עד היום הזה, וצריך שתדע כי גאולת מצרים והגאולה העתידה שוות הן
בדברים הרבה רק שהעתידה עוד תגדיל יותר כי אז תמצא הבריאה מנוח אשר לא מצאה
למנוח היותה ועד עתה. והנני מפרש לך עניני גאולת מצרים וענינים רבים בגאולה
העתידה וזראה נפלאות חמים דעים, אפם כי לא אוכל עתה להאריך יותר כי הדברים גדולים
ונכבדים מאד וסיקר החכמה שלא להרהיב בה וע"כ אהיה מקצר ועולה:

ואניח לפניך עקרים רבים וחוקים מאד ואתה תהגבר בשכלך להבין בהם ולרדת אל
סופם וה' יתן חכמה מפיד דעת ותבונה:
ועתה אנאר לך בראשונה כמה קלקולים גרם הגלות כדי שתוכל להבין עניני הגאולה
היטב כי כל הקלקולים עתידים הם ליתקן, ופה תראה חכמה עמוקה כי אין סקרה
קמן בעולם שלא נמצאו עליו כמה סודות גדולים לודעי האמת:
דע כי קלקולי הגלות רבים הם ונמצאו נכללים בר' ראשים. הא' נתבאר בפסק ואנכי
הסתר אסתיר פני ביום ההוא וזה סוד גדול מאד כי הב"ה סודר המאורות שעל ידיהם
יצא השפע העולם ועל כן הם כלם מאירים זה בזה ומאירים בענפיהם ותרע שכל הבריאה
היא

היא ענף המאורות כל הסלאבים וכל בני האדם וכל הבריות כלם ובהיות המאורות שמים פניהם להאיר לתחתונים נמצאו כל חלונות האורה והברכה נפתחים ועל כן ירבה הטוב בכל ולא יהיה לא צער ולא יגון כלל בעולם. וכאשר גרמו העונות או הסתירו המאורות פניהם ולא האירו זה לזה וגם תולדותיהם לא לקחו מחיה די שביעתם ואו תשש כח הקדושה וכל הנמשכים אחריה ונחנבר כנגד זה כח הטומאה. והבן מאד כי כל זה גרמו עונות ישראל כי בחטאם נתחזקה המיסאה והיתה מתגברת לעמוד במקומות מן הקדושה לפי חטאם ורוע שב"כ נתגברה עד שאם היה הדבר נמשך יותר כבר היה צריך העולם ליחרב ומאהבה הב"ה את ישראל לא המתין להם עד מלאת סאתם רק הקדים להגלותם והוא ענין וישקוד ה' על הרעה וגו'. ורבן אך היה זה כי בהיות המאורות מאירים ברוחה כמו שהיו למי היה נמשך אותו השפע הלא לישראל על כן לא היו שולמים האומות עליהם להגלותם וכ"ש שלא היו יכולים להחריב את הבית הקדוש וכיון שהסתירו המאורות את פניהם נתמעטה הוושפעה מישראל ומבית המקדש ואז נברו עליהם האומות והיה הגלות, וכל זה לתועלת ישראל היה כי אז קבלו המקטרגים חלקם ונתפרשו מן הקדש שלא למצא את הדרכים ומאז והלאה נשאר הדברים כך כי כל המאורות הם מעלימים את אורם. ולא תאמר שאין נמשך מהם שפע, כי אם כך היה לא היה העולם עומד, אבל האמת שלא נמשך אלא מה שצריך בהכרח ואי אפשר זולתו ונמצא הכל בצמצום על כן אין שמחה, וגם משרתים גדולים ושרים רבים ונכבדים במלו מעבודתם מפני חוסר השפע והושמו תחתיהם אתרים קטנים מהם ומפני זה לא נמצא מעם בפירות כמו שאמר ר"ל וכל הדברים כך הם במיעוט ובשפלות רב. ונמצא שהצינור הנדול המשפיע לשכינה הוא הנסתם החילה ולא נסתם לגמרי כמו שפירשתי אלא שנקצר הפתח ומה שיווד ממנו אינו יורד אלא בהעלם גדול. ועתה אפרש לך זה הענין היטב כי בראשונה היה השפע יורד ברוחה ובגילוי ועל כן היתה השכינה מתחזקת בכבוד ובתפארת ובשמחה גדולה מושלת על כל הצבאות והמחנות אשר לה וישראל כמו כן היו מתגברים ברוב ההדר למשול על כל הגוים, ובהתהפך בלחות הזמן נוטל הכבוד הזה והשכינה אינה מקבלת רק בהסתר גדול וכן ישראל ועל כן לא נראית שלימת השכינה ואין ממשלה לישראל אך לא לקחה השכינה רק מידי היסוד ולא ינקו ישראל אלא משני אטם הקדושה, ונמצא שזהו הקלקול הא' שגרם הגלות והוא הסתר אור המאורות וחוסר השפע והבח ונם התורה חטרה מישראל מפני זה וכן כל חכמה אבדה, כמש"ה ואכרה חכמת חכמיו ובינת נבזויו תסתתר :

הקלקול הב' גדול כמו כן מאד והוא נמשך מן הראשון שפירשתי ונרמו בכתוב אמלאה החרבה, אם מליאה זו חריבה זו ועל כן בהחלש כח הקדושה גברה כח הטומאה ולא יחלש עד שיתחזק תחתיה צד הקדושה. ועתה אפרש לך זה הענין כראוי כי בב' דברים חלוי זה הכח שאמרתי א' בתיקון מדרגותיהם שנסדרו בסדרים שלא היו להם מתחלה ואז נסדרו כשנתקלקלו בקדושה סדר נגד סדר המתקלקל, והב' הוא ככח שקבלו בעצמם בתחלה שקבלו אותו בעת החרבן ועוד שכמה מאורות מן הקדושה נפלו למטה ומהם נתחזקו בעצמם וכן הם מתחזקים ועל כן נמשך לאומות שפע גדול וכח וממשלה שלא היה בהם בראשונה :

והקלקול הג' איום ונורא הוא שיצאה השכינה ונלתה בין שרי הטומאה וכמה מיני מאורות עצומים וחזקים יצאו אחריה ונמסרו ביד הקליפות ועל זה נוסד כתוב עת אשר שלש האזים באדם לרע לו, והנה גם בזה מתחבר הקלקול הב' שפירשתי כבה כי בשלמם על אלה המאורות לקחו מהם שפע ונבזרה ונתחזקו כמו שפירשתי ונמצא להם גאון שבעת לחם על כן אמרו ודינו רמה ועבדים מתפרצים לפני אדוניהם, וכן כתוב ראיתי עבדים רוכבים על סוסים וכו' :

הקלקול

הקלקול הר' הוא היות ישראל מדוכאים בחבלי עוני וניירות קשות נתחדשו עליהם אשר לחרב לחרב ואשר לשבי לשבי, ובאמת כי זה צירוף הכבוד המצוי והמסתר כי אלה היסורים לא חנם הם רק בהתחזק הגבורה הקשה מפני עונותיהם לקחו שרי העינש את חוקף הדין ההוא החזק ובו פועלים פעולות נמשכות באכזריות חמה ושטף אף ובהם מענישים את ישראל עד תתום חלאתם לבלה פשע ולהתם חטאת, ויהיו ישראל נשארים מהורים מכל סומאם ולא יהיה עוד פהחון פה אל כל המקטרגים עליהם כי בן לקחו חלקם למעלה ילמטה ואת נפש ישראל ענו בלחץ אשר לחצום זאת מחיתם לקחו להם, ואני אני מאריך עתה לכאר אלה הענינים כי ביאור רחב היה צריך להם הרבה על כן אני הולך בקצרה וארשום דברי החכמה לסבינים אותם לחדש עליהם חכמה נפלאה כאשר חננו אלהים, והרי כאן כללתי כל קלקולי הגלות בר' ראשים נוראים ואיומים והתולדות המתפשטות מהם רבות מאד לחבמי לב ולא ארחיב להן ביאור עד בואי לעניני הגאולה והראות סמרי נפלאותיה ותעלמותיה אשים לאור בס"ד די הבין והמשכילים יבנו :

דע כי לגאולה נמצאו ב' זמנים ומצאנום בגאולת מצרים ובגאולה בבל, ונדע לנו שבן יהיה בעהירה להגלות ב"ב ועל אלה שני הזמנים נאמר הפסוק שרתחלתי בו בראשונה אל תשמחי אויבתי לי זהו הזמן הרא' ונקרא פקידה כי אשב בחשך ה' אור לי הוא הב' ונקרא זכירה ולא בפסוק הזה לכה כי בהרבה פסוקים נרמוז אלה שני הזמנים וכן כתוב התנערי מעפר קומי וגו' זהו הפקידה התפתחי מוסרי צוארך וגו' זהו הזכירה, וכן קומי אורי כי בא אורך זמן הפקידה, וכבוד ה' עליך זרח הוא זמן הזכירה. ועתה אחל לפרש לך הזמנים האלה בסודות גדולים מאד ולפי שהם גדולים כ"כ לא אפרשם הרבה ולא אומר רק מה שאי אפשר להבין בלהו והבין מאד. זמן הפקידה היה במצרים בראשונה והוא שאמר הכתוב וירא אלהים את בני ישראל וירע אלהים, ואומר לך מה היא זאת הפקידה ושרע שהקלקול הא' לכך הוא המתקן בזמן הפקידה ונס לא לגמרי, ושאר הקלקולים אין תיקונם רק בזכירה, ושם כתיב וישמע אלהים את נאקתם ויזכור וגו', והאמת כי בעלות החפץ לפני המושל היחיד לגאול את השכינה ואת ישראל אז יצא כח מלפניו והתחיל לדרת בכל המורגות ממריגיה למדריגה, והאמת שבמקום הא' ששם נתגבר זה הכח והראה תוקפו וגבורתו הם ב' המאורות הגדולים והנשגבים אשר להם כל מעשי העולמות ועל פיהם יצאו כל הפעולות לאורה, הם הנקראים במשל מול עליון ומול ותתון וברך עיקר יו"ד ה"י וי"ו ה"י אל"ף ה"י יו"ד ה"י העומדים כרומו של עולם ומספר שמותיהם רל"ג כמנין זכור ועליהם נאמר ויזכור אלהים את בריתו ונמצא שבהגלות הפעולות המאורות האלה לגמרי או תהיה הזכירה וקודם לזה נמצאת הפקידה אבל האמת שקדימתה למטה ולא למעלה כי למעלה הזכירה היא הראשונה וממנה יצאה הפקידה ועדיין לא פירשתי לך מה היא הפקידה בהגיע הבח הנמשך מן השורש השלם עד הצדיק הנקרא בגורה המלאך הגואל או ירד זה המאור ונגלה לשכינה שהיא בת זוגו ונתן לה כח שלא ניתן לה מיום גלות ישראל ועד היום ההוא ואז נעשה חיבור א' שלא נתחבר מן היום שאמרתי עד הנה. ואח"כ אפשר לך למה נקרא פקידה, ותרע שהפקידה ע"י וזיסור כמו שאמרתי לך וגילוי הזכירה ע"י הת"ת ולכן נמצא בת למב"י ולמב"ד בשני הפעולות לקבל כח לעשות חיל לגאולה העתידה, בהגיע הצדיק הזה שנתחבר עם השכינה או נפתחה המתימה הנעשית בראשונה מפני הגלות כמו שאמרתי ולא היה עוד הסתר פנים כבראשונה אבל ב' דברים צריך שהויע שלא הוסי' הסתר פנים אלא לפני ולפנים מקום נשמות ישראל ולא לחוץ מקום המשרתים והחיילים ועוד הרע מזה לפנים וב' שלא היתה הפתיחה רק לשערה ולא עמדה חסיד אך עשתה פעולה ועוד נסגר השער אחריה עד עמוד נאל לעולם, ופעולות נמצאו לפקידה רבות ונכללו בפסוקי החכם בס' שיר השירים כמו שאבאר

לך בעו"ה אח"כ, והפעולה הא' נתבארה בפסוקים שהבאתי בתחלה והיא קימת השכינה
 מן העפר ועל כן כתוב כי נפלת קמתי וכן ההנערי מעפר קומי שכי, ואומר לך מה הוא
 ואת הקימה כי לא היה רק חשך ואפילה לישראל ולא היה להם מנחם ברוב הגנון והצרה
 המתגברת בכל יום תמיד ועל כן שפלה נפשם לעפר שהם הקליפות, ובהגיע הזמן הזה
 להתחבר הצדיק כמו שזכרתי או נמצא להם מנחם וקמה השכינה מן העפר הזה והיא
 מתחזקת בעצמה אע"פ שהיא בין הקליפות כי עדין לא יצאה אבל אינה כבראשונה משפלת
 עצמה ומתבוססת בביבול בצערה כי עתה לקח' אור הממלכה ולא חסר ממנה רק הגילוי
 להראות את כל העמים ואת כל השרים את ממשלתה שחראה בעת הזכירה ב"ב, וכאשר
 נשלם החיבור הזה הא' לא יספ' עוד להיות כמוהו עד הזכירה ועל כן כתוב כי אשב בחשך
 משם והלאה ה' אור לי באחרית הועם. ועוד אבינך כל הענין הזה היטב, ונמצא שזה
 זמן הא' היה במצרים לעת שכתוב בו וירא אלהים את בני ישראל וגו', וב' פעמים אלהים
 נזכרו כאן. והאמת כי הא' הוא שם הב"ה ולמה קרא שמו אלהים אלא מפני שעדיין היו
 המאורות מליאים גבורה ולא רחמים רק אח"כ נזכר שמו ב"ה יהו"ה וידע אלהים הוא
 הידיעה את השכינה הנקראת גם כן אלהים ופוא פקידתה כמו שאמרתי ועל הפקידה נאמר
 פקוד פקדתי אתכם ולא אמר פוקד אני אתכם כי כבר היה זה והזכירה עתידה ומשה יען
 ידע שעדיין לא היה זמן לזכירה ודאי על כן היה ממאן ללכת ואמר והן לא יאמינו לי ואו
 השיבו הב"ה יזה לך האות כי אנכי שלחתיך כי לולי כבר נתקנו הרברים תיקון לא היה
 נשלח כי לא לעזור את האהבה עד שתחפץ, ועתה אפרש לך פסוקים בשיר השירים
 שבהם נכללו עיקרים גדולים בעניני הפקידה הזאת, הנה כתיב אני ישנה ולבי ער וגו'
 ונודע לנו שנמצא לשכינה שורש גדול שלא זו ממקום כבודו לעולם ועליו נאמר ולבי ער
 שלא נמלה עליו תרדימת הגלות כמו השאר והוא הנקרא אני שאמר בו אני ישנה והאמת
 שבהיות ישראל בתוקף החשך הגדול ובאתריה האפלה ששם היא מתגברת יותר ועוד
 שכבר נרחקו מן המקור המרחק הגדול יותר או צריכה להיות הפקידה ועל כן אמר קול
 דודי רופק והוא פוקד והכל הולך אל מקום א' כי לא באה הפקידה רק באור החכמה
 לכד ומפני שהחכמה היא המאירה על כן לא האירה רק כמו מאחריה וזה הסוד הוא פק"ד
 ריבוע ע"ב אך הכינה תאיר בזמן הזכירה כי לא היא לברא אלא החכמה והבינה יחד דרך
 פניהם ולא מאחוריהם והוא זכור, ובאמת בלזו החכמה לא נעשה דבר כ"ש פתיחת
 השערים שאינה בלערה וזה נודע בסדר הנקודות קמ"ץ פת"ח על כן בכחה ובמאמרה
 נעשית הפקידה הזאת וזהו פתחי לי אחותי וגו' וד' תארים לד' אותיות של ארנ"י שראשו
 נמלא מל יו"ד ה"א וא"ו קוצותי רסיסי לילה ה"א אתרונה ונמצא שעתה קראה לחיבור
 שכמה זמן הוא שלא נתחברו כך ועתה אודיעך בזה סודות גדולים לפי סדר הפסוקים:

בהיות הצדיק קורא את השכינה כמו שפרשתי מרוב החשך שנתגבר עד הזמן ההוא
 לא נראה מקום לאור כלל ונתאישו ישראל מן הגאולה מקוצר רוח ומעבודה
 קשה על כן השיבה לו פשמתי את כתנתי איככה אלבשנה ואומר לך מהו זה הכתנת כי
 הוא מעיל יקר ונכבד הנותן לקו"ש מן הבינה ועל זה הענין כתוב כנשר יעיר קנו על
 גזליו ירחף ובהיות זה הלבוש עליה כל זר לא יקרב אל הקדש ובל יראה בגאות ה' וכאשר
 ירדה השכינה בגלות או כתום פשוטה ועורה והסוד בעירום ובחוסר כל בעירום מן המעיל
 הנה הוא העומד לצנה ולמגן ובחוסר כל הוא הצדיק ואו לבשה בגדים אחרים חשוכים
 ושפלים ונקראים בגדי החול ומפני שהעונות של ישראל רבו והקליפות נתגברו על כן לא
 נראה דרך להשיב את המעיל הזה למקומו ולכן אמרה פשמתי את כתנתי איככה אלבשנה,
 ועוד פנים אחר נמצא והוא שיטוף הרגלים וזה נודע כי אחיות הטומאה היא באלה הרגלים
 וכתוב רגליה יודרות מות וב' המשיחין הם ב' הרגלים האלה שהם עתידים לגאול ישראל

ובהתחזק

ובהתחוק הפגם בשרשם לא יעצרו כח לגאול ועל כן אמרה רחצתי את רגלי איכבה אמנפם
 והאמה שהפסוק הזה בינו לשון הוא וכאילו אמר מינפתי את רגלי איכבה ארחצם, והנה
 נמצא כי עד כאן היה קשה הדרך מאד לבא אל התיקון ואל הגאולה עד שנתחוק רצון
 המלך ב"ה ואו נאמר דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו, ועתה הבן ותראה בכאן
 סודות גדולים בשעה שיצאו ישראל בגלות נפרש מסך גדול ומחיצה רעה ביניהם ובין
 אביהם שבשמים, וזהו שכתוב כי אם עונותיכם היו מכדילים וגו' ונתפרש המעשה ביד
 ירמיה הנביא סכותה בענין לך וגו', ומפני רחמי הב"ה שהוא מרחם את ישראל נתגבר
 אוד הקדושה ובקע את המחיצה הזאת בקיעות רבות ונמצאו הבקיעות האלה כמו חלונות
 כמו חרכים פתוחים במחיצה הזאת, אבל הפתח הנרול שהיה פתוח בראשונה לא היה
 פתוח אחרי כן, והנה על אלה הבקיעות נאמר משניה מן החלונות מציץ מן החרכים,
 בהיות המלך העליון חפץ בגאולת ישראל או נאמר דודי שלח ידו מן החור כי פתח לא
 נפתח עד היום ההוא רק דרך החורים הוא שולח את ידו ומחז ידו אלא יד הימין היא
 שנפתרה בתוך החיק מיום החרבן ועליה נאמר השיב אחור ימינו מפני אויב ואו דודי
 שלח ידו מן החור, ועתה צריך שהדע כי כל אלה האורות וכל הדברים האלה דרך
 פנימיות המאורות הם ולא נראו החוצה ועל כן לא הגיע מהם לא התעוררות ולא תיקון
 רק אל ישראל ולא אל צבאות המלאכים ושרי המשמרות כלל כי ישראל מבפנים הם
 יוצאים והמלאכים מבחוץ וזה נודע, ועל כן נאמר ומעי המו עליו ותדע שבהאיר המאורות
 בזאת החמדה והתשוקה או ימשך מהם לישראל אורה גדולה ועצומה אל כל נשמותיהם
 ואפילו שלא נודעה בנילויו אך נשמותיהם קבלו זאת ההארה וינתן בלבם לשוב אל ה'
 אלהיהם ולבקש אותו, ועל זה הענין כתוב בצד לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
 הימים ושבת וגו' ואו נאמר קמתי אני לפתוח לדודי וגו' והבן כי זאת היא הקימה
 שזכרתי לך למעלה וה"ם גדול כי עד היות כנסת ישראל שוכבת לעפר שהיא ברמו
 הקליפה לא אפשר להמצא החיבור הקדוש ועל כן צדך בתחלה שתקום ואחר יתחבר
 עמה דודה וזהו קמתי אני לפתוח לדודי, ועתה מפרש איך נעשית פתיחת השער ואתה
 שמעת כבר כי מכת אור החכמה היתה ועל כן אמר וירי נשפו מור וגו' והבן כי כל אלה
 הדברים מורים על מאורות גדולים ועצומים העומדים שם בהיכל אצל השער כי שם נמצאו
 ב' מאורות חזקים יוצאים מן השבת העליון ומגיעים אל אצל השער ונקראים במשל ב'
 ידים הגרמזים בפסוק בידך אפקיד רוחי ויעוד ה' אחרים מבני החיכל ממש ונקראים ה'
 אצבעות וכאשר נתגברה הארת החכמה בהם נאמר וירי נשפו מור ואצבעותי מור עובר
 על כפות המנעול ואור החכמה הוא הנקרא מור, ובקיוונו למעלה במקומו קבלו אותו
 הידים הנוכרים ועל כן בבואם אל המקום אשר באו שם היו נוספים ממנו, ובעברו עוד
 הגיע למטה או קבלו אותו האצבעות ועל כן אמר ואצבעותי מור עובר ותראה עד מי
 הגיע זה המור המהור על כפות המנעול והצדיק הוא המנעיל וכפות הוא כמו כפות המרים
 בריבוק המאורות וחיבורם, וגם הודיע בכאן כי זה המור יורד עוד ומגיע אל שני המשיחים
 והם הם כפות המנעול ועוד תראה לפנים על זה הענין סודות, ונמצא שבשעת הפקידה
 נעשה זה החיבור והאור מתגבר בפנים בכת גדול ולא יעמוד זה החיבור כי לשעתו הוא
 ועל כן התעוררות גאולה ותשובה היתה בישראל ומשם חוזן למועד ונקדש קדש, וזהו
 שאמר פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר וא"ת שלא עשתה פעולה הפקידה הזאת כי
 אולת לה לכן השיב הכתוב ואמר נפשי יצאה בדברו כי כבר הנפש שנאמר בה נפשי
 בתוך לבאים כבר יצאה ממסגר מעת רבבו, והאמת כי על כן היתה הפקידה הזאת,
 ועתה הבן כי נמצאו במאורות בית וחוץ ונקראו במשל נפש וגוף והיקון הנפש הוא הנעשה
 בפקידה ומשם והלאה צריך תיקון הגוף ועל כן נמצא חושך אחריה וברוב החשך התורה
 הולכת

הולכת ומשתכחת וכל יד אולה וכל זרוע וזלשה עד יאיר אור עולמים ועל כן נמר הכתוב ואמר כי אשב בחשך ה' אור לי והיא מדבר על החשך הזה המתחרש אחר הפקידה שכבר הזכירה כי נפלה קמתי :

ועתה אפרש לך עוד חוד אחר מה שנעשה בפקידה והוא נכלל בפסוק קול דורי זנה זה בא מדלג על ההרים וגו' והוא סוד גדול ועצום מאד וצריך שתרע כי הפקידה מן היסוד היא והזכירה מן הת"ת ובהגיע זמן הפקידה נהעורר הת"ת בראשונה והוריד היסוד אל השכינה העומדת בקץ החשך וכשראתה אותו ידעה כי הת"ת הוא שנתעורר מע"פ שהיורד אינו אלא היסוד ולכן אמר קול דורי והוא הת"ת פי' שומעת אני את קול דורי והאמת כי כרחוק שומעת ולא קרב אליה רק היסוד ועליו אמרה זנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות. וראה שבמצרים כתוב ועבר ה' לנגוף את מצרים וגם כה"ג ופסח ה' על הפתח, כי בהיות מצרים מליאה גילולים ושיקוצים לא העמוד בה הקדושה הרבה כי רק דרך העברה מירי כואה תצא מיר וככל פתחי הכתים שהיו בני שם ישראל שם היתה רולגת הקדושה ושורה על הפתח ועומדת שם לפי שעה עד שכראות המשחית אנה הקדושה שורה שם היה סר ולא היה קרב אך הכל ברילוג היה ולא עמדה הרבה מפני רוב המומאה שהיתה שם, כי מרם הבין ותרע בדבר כבר עברה משם הקדושה ולא התנה סמנה אך לע"ל לא כך יהיה כי תחת שבמצרים היה בחיפזון מזה המעם שאמרתי לעתיד כתוב כי לא בחיפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הולך לפניכם ה' הולך ולא עובר וכן כתוב מי זה בא מאדום וגו' צועה ברוב כחו כי התיקון יהיה גדול ושברון המומאה שברון שלם וכבר יכנעו כלם לפני ארוניהם ועל כן לא יהיה חיפזון וזה בזכירה, אך בפקידה לא כן כי עדיין לא הגיע התיקון אל נכון ועל כן באן נאמר מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות וההיים האלה והגבעות הם הררי החשך וגבעות האפילה אשר לקליפה ומפני היות ישראל אסורים שם עליהם ידלג, אך עתה אפרש לך זה הענין היטב ותבין סוד גדול מאד כי כמה נשמית הן מעושקות מימים קרמוניות בקצבי ההרים הצלה אשר לא יצאו משם עד היום הזה מפני רוב התגברות המומאה המתגברת כנגדן כל יתנו אתהן לצאת והן עתידות לצאה מרם נאולהנו ואיך תצאנה אם לא יכלו לצאת עד היום, אלא שברבות האור אליהן בפקידה תצאנה כי אז יהיה מדלג הצדיק שאמרתי על כל ההרים ועל כל הגבעות אשר נמצאו שם הנשמות ההנה ובהגיעו שם לקחו הנשמות אור ממנו וכח גדול מאד ובכח זה הוא תצאנה משם אך לא יעמוד הצדיק על ההרים והגבעות זמן הרבה כי מרם תרגיש הקליפה צריך שהצדיק כבר חלף הלך לו, ותרע כי רוב הנשמות האלה הם בני דורו של משיח וכבר ידעת למה נקרא בני הדור כנשמות, אך נשמות ג"כ אחרות גדולות מאד תצאנה מן הזמן ההוא והלאה בעתן להתתקן ולהיות העולם באורה רבה ועצומה, ועוד פעולה אחרת נמצא לפקידה וזה נראה בפסוק כגאולת מצרים שמיר אחר וידע אלהים כתיב ומשה היה רועה והבן היטב כי בזמן הפקידה התזילה העמרה להבנות למשיח וזאת העמרה נורע"ל שהיא היתירה ובתוך הזמן בין הפקידה לזכירה האיש אשר לו משפט הגאולה לגאול ראוי להתקן ולהיות נכון למעשהו ועל כן יעלה בימים ההם במעלות גדולות עד אין קץ שאז יעמירנהו מלך מלכי המלכים עמרה כבודו ולכן כתיב ומשה היה רועה כי כן היה נתקן והולך עד שהגיע הזמן ועמד בחורב וקבל שם מצות הגאולה :

ועתה אכלול לך כל מה שאמרתי לך עד עתה בדברים מעטים למען העמידך על האמת שלא הפעה ולא הכשל, נמצאת הפקידה תיקון הקלקיל הא' אשר מן הגלות, והוא הסתר הפנים וסתירות האור, ועל כן ירד הצדיק ויתחבר עם המלכות ושם תקבל ממנו כח ועצמה ותקום מן העפר, ואז כל הנשמות השקועות במחשכים האמצעית במי-כן-ותצאנה משם והמשיות יתקן ויבין את עצמו להיות גואל, ועוד דבר אחר נמצא בדרך

זה הזמן והוא נכלל בתיקוני המשיח גם כי לא פירשתיהו למעלה והוא היות נשמות כל ישראל נקשרים בעטרה שממנים למשיח ועי"ז נמצא האות כל העם אל דיעם ואהבהם ואמונתם אליו גדולה מאד וזה יהיה קצום השלוח והמנוחה לל הימים וכל זה לפני ולפנים הוא ולא נגלה החוצה, ועד הגה דברתי מן הפקידה ועתה אומר מן הזכירה ואכלול אותה פה כמו כן במאמר קצר להיות הדיבור שלם, כי בזכירה ירד הת"ת נ"ב ויתגלה על השכינה ואז יהיה הכל בגילוי ולא בסתר ועל זה הענין נאמר מי זה בא מאדום וכו' וכל אלה הדברים שאני אומר לך עתה בקיצור עוד אפרשם לך דבר דבור על הכתובים, ובהגלות המלך אל שכינתו או תראה המרכבה לפני כל ישראל כמו שראוה על הר סיני וזה נתבאר נ"ב בפסוק ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה וכו' ומשם והלאה יקומו ישראל ויצאו מן הגלות והמשיח הולך לפניהם והמלך והמלכות בראשם שכך נאמר ויעבור מלכם לפניכם וה' בראשם וכן ילכו בחכרה אחת עד הגיעם אל ארץ צבי ועד ירושלים אשר בחר בה ושם הקבע לה השכינה והמלך עמה דירה בבית עולמים והיא המנוחה אשר חמצא והנחלה שלא הפסוק עוד, ובקום המלך והמלכות ובעכרם לפני בניהם מי הוא יערב לבו ינש ויעמוד לפניהם כי כל השרים וכל גויהם של עובדי כוכבים ישכרו ויבשו יחתו ויאבדו לפניהם וישראל עושה חיל, וכן ימורי ישראל יהיו כלים מאחר ראשית הזכירה והלאה ונמצאו כל קלקולי הגלות מהוקנים כפלי כפלים מאשר היו מקולקלים כראשונה. ובהיות הקלקולים ד' והתיקונים כמו כן ארבע לעומתן על כן ד' לשונות של גאולה נאמר במצרים והוצאתי והצלתו וגאלתי ולקחתי והם מבוארים לנגד התיקונים שזכרתי. ועתה אחל לפרש ענין הזכירה היטב:

כתוב והיה ה' למלך על כל הארץ וגו' זהו הכלית המובה והשלום שהכניח הקב"ה את ישראל שיתענגו בו לע"ל והבן כי לא אמר והיה ה' מלך אלא למלך והענין כי כל המדריוגות שנבראו עומדות בסדר זו החת זו ונמצא המדריוגות החיצונות עומדות תחת הקדושה ומשועבדות אליה וכחיות הרברים כך הכל הוא כתיקון וזהו שיהיה לע"ל כי כיון שמרדה הקליפה באדוניה הכל נתקלקל ונאמר בה ונגן ספירד אליף כי בהאחזה במדריוגות האור שב לאחור והמדות לא נתחברו אחת אל אחת והשפע נמעט וכח ישראל דל וחסר ולע"ל יוסר הרע מן הקליפה ומה שישאר ממנה ישוב תחת עבודת הקדושה ויכירו הכל כי הקדושה היא השורש האמיתי ואדון הכל ועל כן אמר והיה ה' למלך על כל הארץ כי מלך כל הארץ כבר הוא וכבר היה תמיד כי אין שום נברא פועל בלא רשותו כלל אלא שאין כל העברים טכירים אותו ולע"ל יכירוהו הכל וישתעבדו אליו מרצונם והוא מה שנאמר כי אז אהפוך אל עמים וגו' ולכן אמר והיה ה' למלך וגו' כי יכירוהו לאמתו ויזכרוהו בשמו ובדרכיו ונאמר שם הקדוש הוי"ה ב"ה שהוא כללות כל המאורות אמנם חזר עוד ופירש בפרט כיום ההוא יהיה ה' אחד וגו' והבן שכל התיקון תלוי בסוד היהוד להיות הכל קשר אחד ואין ספירד שכל המאורות יהיו נקשרים ונאחזים זה בזה וכל התולדות קשורים בשרשיהם וכן קשורות זו בזו עד שימצא הכל ביחוד אחד ובקשר אמיץ ויתגבר האור תמיד והברכות הנותדשנה בכל שעה ברוכ שלום ושמחה. ואמנם אמר יהיה ה' אחד ושמו אחד והאמת כי על הת"ת ועל המלכות הוא מדבר כי העליונים נעלמים והם לתקן את התחתונים האלה שבהם העולמות ונמצא שעתה יש אלהים אחרים בעולם כי אע"פ שבאמת א"א לעשית דבר אשר לא צוה עליו המלך הגה הם פועלים במרדם ובגאותם כאילו היה ח"ו שרש אחר נבדל מן האמיתי כי באמת הקדושה סבדלת עצמה ומתרחקת מן המוטאה ועל כן אלהים אחרים הם נקראים אבל כיון שתתקן הבריאה כלה והרע שבקליפה יכלה והטוב ימשך אחר הקדושה כראוי וה"ס גרים גדורים הם וכו' הנה אז יורע לכל כי לא יש רק שורש א' יחיד ומיוחד הוא אלהינו ואין עוד אחר ולכן יהיה ה' אחד ושמו אחד, ועתה הבן כי מן הת"ת נהפשמ

נתפשט כל המציאות למטה ויצאו כל הבריאות אפילו אלה התיצנות ובהתחברם אל שרשם יודע כי ה' אחד ואין שורש אחר וולתו כי הכל ממנו הם יוצאים כענפים מנופו של אילן והשכינה היא החוזרת וקשרת הרברים ומעלתם ומקריבתם לפני המלך להתברך ונמצא שהאומות פלתי בכוביא ושרשיהם בהמשכם אחרי השיקוצים והגילולים העבודות הנכרות בחינן להם בורות נשברים תחת השכינה ובלם באחת יבערו ויכסלו היא לילי הוונה אבל לעל שמו אחד השכינה לברה תהיה בעולם אם הבנים שמחה לנהל צבאותיה ולתת שרף לביתה וחוק לנערותיה ונמצא שזהו תכלית המוב והתיקון והוא ילך ממדינה למדינה עד הגיעו אל המדינה הזאת :

והנה כתוב ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך וכו'. הנה הפסוקים האלה מדברים בעניני הזכירה ואתה כבר הודעתך כי ב' מדינות נמצאו מדינת הנשמת לפני ומדינת הגוף אשר לחוץ ובפקידה קמה הנשמה והיא הקימה שנוכרה בפסוק קומי אחרי התגערי מעפר קומי וזכירה קם הגוף ג"כ ועל כן כתוב ולכי לך כי לא עוד להתסמה. ועתה ראה כי אמר רעיתי יפתי לדבר על שני המדינות האלה כי לפנימית קרא רעיתי שהיא ברעות עלו תמיד ולחיצונה קרא יפתי והוא סוד גדול מאד כי על זה הענין נאמר שחורה אני ונאווה בנות ירושלים כי בתוץ היא שחורה ובפנים היא נאווה ובהתקן גם האף הזה שהוא החיצוניות או החוץ השחורה להיות נאווה ועל כן אמר יפתי. ואמר כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו ואתה הבן מאד כי סודות גדולים נכללו באלה הפסוקים וצריך שתדע כי ד' זמנים יש בשנה ובאמת הם שנים כי יש הקור גדול שבסתיו וזהו הגדול שבקיץ ויש ב' זמני הרויה והם ניסן ותשרי ותדע שכל ההנהגה נמשכת מרפני המדינות שלמעלה ונמצא שד' זמנים אלה נחלקים ב' לזמני הדין ושנים לזמני החסד ותדע שפעולות הגבורה נמשכות בדרך דרכים הא' הוא לעצור מהלך האורות ולעלות את הפתחים וסן הדרך הזה יצא הסתיו למטה ויש דרך אחר והוא בהגבר הגבורה ברוב יכולתה נתחזקה מאד והיתה לאש אוכלת הפלהפת כל הנמצא לפניו וסן זה הדרך יצא חום הקיץ ומפני שאין הקב"ה רוצה להניח לגבורה שהצא מנבולה יותר פן תחריב את העולם על כן אפילו בתוך שליטת הגבורה יערב כוחות מן החסד ונמצא העולם מתבסס והבן זה מאד כי על כן בהסגר הפתחים והדרכים יהיו נסתמים בזמן הסתיו הקב"ה מבכיר היסין ונפתחו הפתחים ויצאו הגשמים ועל כן כרדת הגשמים בסתיו לא יהיה הקור כ"כ כי משליטת החסד הם יוצאים אע"פ שנמשכו בתוך הגבורה הקשה ומהם יתבסס העולם וגם בתוך החום הגדול לפעמים ימטיר הב"ה וכבר אמרתי שמשליטת החסד הוא יורד ועל כן יתקרב הזמן בקיץ כבוא הגשם. ועתה תדע שנאולת ישראל צריכה להיות בניסן כי הוא זמן השפעת החסד כמ"ש ועל כן תהיה בנחת ובשליה וושה כי הנה הסתיו עבר שהוא עזירת האורה כמו שפירשהי לך ואם עבר הסתיו אין צורך עוד לגשם על כן הגשם חלף הלך לוי. אמנם צריך שתדע עוד ענין אחר כי מחשבות הבורא עמוקות מאד ואין להם סוף והוא כולל במעשה א' סודות רבים ונכבדים כי הנה הגשמים בסתיו הם באים ואז לוקחת הארץ את פרנסתה וזה צריך לה וראי ואח"כ בכח המטר שכבר קבלה הוציא צמחה ורועיה לערן כל רואיה ונמצא שזהו זמן המיול והתענוג גדול במ"ש לך ותבין בבאן סודות גדולים כי לא אמר הגשם נכלא אבל חלף הלך לו והאמת כי סמקום למקום הלך כי מן המקור העליון הוא יוצא והולך אל ארץ החיים להולידה ולהצמיחה וכיון שכבר כך הוא והתיקון הנה כבר נעשה עד היות השכינה בגלות עצמו עתה הוא זמן התענוג שכבר הראה היא את יפיה ואת הודדה וזה רוב תולדותיהם הנאהבים והנעימים ואז ישיל המלך בגנו בשמחה גדולה ונמצא שהמלך היה הצדיק להתחזק ולהתקיים וכיון שכבר שבעו כל רעבים אז הוא זמן המיול ליאור באור פני מלך חיים כי לא יוז המלך מן הגן ומרוב אור פניו יאיר

הגן אורה גדולה מי יוכל לספר רוב השמחה העצומה הנראית בזמן ההוא כי הכל בשמחה עומדים ונהנים באור זיוו הגדול מלבד לחם החק שהוא ניהן להם הם עומדים תמיד באורת וברכה ועל זה נאמר והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יבזבו מימיו כי באמת השפע אינו נפסק אחרי השבע אלא נמיך תמיד לענג הנפשות ולעדנם והנה אמר הניצנים נראו בארץ והם התולדות הצומחות וכראשם המשיחים ואו לא נפסק החיבור חלילה אלא נתאמץ יותר ונתחזק מאד בתשוקה רבה ובאהבה עצומה והיו שאמר עת הזמיר הגיע שהשכינה מומרת לבעלה וקיל התור נשמע כארצנו כי לא יצא המלך מן הגן אלא הוא מתהלך בו ובו שמיחים כל הצדיקים וכל ישראל הנגאלים מגלותם והאת היא השמחה הגדולה שתהיה לישראל תמיד מוזן הנאולה והלאה כי כאשר נתקן הראשון בתוך הגלות עצמו מרם שיצאו משם מן הזמן ההוא והלאה ישאר הכל בחיבור א' תמיד והאורות מתרבים בכל עת ובכל שעה ונמצא שהשמחה תגיע לשיעור שא"א לפרשה :

והנה עתה אפרש לך ענין גדול מה שיהיה באחרית הימים כי כל הניצוצות של הקדושה צריכים לחזור למקומם ואו יבנסו הגלויות והדע שג' מדריגות מן הקדושה נמצאו שירדו למטה ואתה הבן מאד עומק המדות האלה כי אני אינני יכול לפרש הרברים הרבה במקום שאמרו לסתום והמשכילים יבינו יש ניצוצות הקדושה הם הנשמות הסין לכינה ולמלכות ויש חלקים מן האורות עצמם ויש חלק א' קטן מן הקדושה המזויה את הניצוצים וכל אלה צריכים הם לעלות וג' פעולות נמצאו בג' זמנים להעלותם והנשמות תצאנת בראשונה עד שבהתיים לצאת באה הנאולה וחלקי המאורות יצאו ע"י מב"י שאם לא היה זכות בדור היה צריך למות ובמותו היה מעלה אותם ובהיות זכות בדור יעלם גם כלא מ"ת אבל ביום הקרב אשר את ארמילום הרשע כי צדיק מצדה נחלץ ויבא רשע תחתיו ובכח תיקונו יעלו הנפלים האלה ועתה אומר לך זה הסוד כאשר אוכל כי סתום ותתום הוא והאמת כי כח היחוד העליון היא המנין עליו ובניהו בן יהודע היה איש חי מפני היחודים תחוקים שהיה עושה וכח היחוד העליון עמד עליו והגביר עד שהכה את האוי' בתוך הבור ביום השלג ואפרש לך זה הענין היטב כי בכח מעשיו הגדולים והחוקים ירד והכה את האוי' הרע הוא האוי' המורף ושואג בהיותו מתחבר אל הבור הריק שזוהא בת וזנו הממאה שם הכה אותו ושם הכריעו ביום השלג ביום תוקף הדין הגדול ואומר לך איך השלג מורה דין והאמת שאנו אומרים בהרת עזה כשלג. וסוד הרבר הוא כי הלא השלג היא לבנה וסן החסד הוא הלוכך. אמנם בהיותה קפוייה ועומדת מורה שנתגבר צה הדין כי מים הם ניגרים ואינם מתעכבים ונמצא שבהיות השלג הזאת לבנה ואף גם זאת היא קדושה נודע שבת הדין נתקשה מאד עד שנבר על החסד ולא נכנע תחתיו ועכ"ו ודאי שאם לא היה בה אפי' זה הכח של החסד כבר היה העולם חרב מפניה, והגת בניהו בן יהודע גם ביום כזה יכול להכות את האוי' כאשר זכרתי אין זה אלא כח ותוקף גדול כי איש חיל הוא ורב פעלים. ועתה תדע שתכל צריך לעולם ואין לך שום דבר לכמלה כי הנשם והשלג לשניהם יש פעולה בפני עצמה והארץ צריכה לשניהם והנשם הם מים הזכרים והשלג הם מים הנקבות על כן כתוב לשלג יאמר הוה ארץ כי במדריגת הארץ היא עומדת אבל נשם מן הזכר ועל כן קראו לה רביעה שהיא רובעת את הארמה וזה סוף הפסוק ונשם ממר ונשם ממרות עונו והבן. ונתחזר לענין כי כח היחוד העליון הוא המנין והדי' רסותי לך סוד גדול ולא אפרש יותר, וכתוב הבן יקיר לי אפרים ובו' ולמה יקיר אלא מפני שכל יקר ראתה עינו והוא סוד החכמה ובכח האורות האלה המתעצמים מאד, נעשה השעשוע והוא סוד ילד שעשעים ומפני שהיקונו תיקון גדול נא' כי מידי דברי בו זכור אזכרנו עוד כי גדלה האהבה והסוף על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם ה' כי בהדבק בחיים ימצא חיים וכבר דברתי בזה ותדע שבהתברר הברורים כמו כן יצאו ישראל מן הגלות.

הגלות וכאשר יגיעו לאמנה יאמרו שירה, ועתה אודיעך סוד נאה ונעים בענין השירה הזאת או מי יאמר אותה ותרע כי כל העולה בשירה הוא עולה ובזמן הגאולה תהיה על ה גדולה לכל המדריוגות והמאורות ובעלות הקדושה יעלו ישראל אחריה וגם המשרתים נמשכים והולכים אחר אדונייהם וזמן שמוה נמשך רוב הטוב והשלוש הגדול כי בעלות המציאות יקבל מעלה גדולה וחזק רב ולא יהיו הדברים כבראשונה אלא בחשיבות רב יותר ופזוה נמשכה השלשה ופתיחת המאורות כי באמת כל השערים יפתחו וכל מבואות הכרכה ועל כן רוחה גדולה תהיה לכל נברא אין חוסר ואין דלות ואין יתקיים הכתוב אפס כי לא יהיה בך אביון וכל הנבראים יגדילו כמותם ומהותם מפני עלות השרשים ופתיחת המאורות שגברתי ועל זה הסוד כתוב יהי פסח בר בארץ בראש הרים ותרע כי כפי פתיחת המאורות האלה רוב הכרכה כן ינתן בח לישראל לקבלה שאם לא היה ניתן להם לא היו יכולים לעמוד ברוב המובה אלא שכבר נט הם יעלו במדרגתם כמו ששמעת ומה יגיע אליהם אורך הימים ורוב החכמה ג"כ מלבד פתיחת המאורות העליונים באמת ועל זה הענין נאמר וראיתם ויש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ואומר לך מהו דשא כי הם המדריוגות התלויים בארץ העליונה ועוד הם דשא בארץ התחתונה ג"כ אבל הכל בדרך א' הוא זכות הנביא להודיע כי ישמחו ישראל ברוב השמחה הזאת ועם הזאת השמחה רבה מאד וזאת גם הם עצמם יפרחו ויוסיפו בח כמו שמסייפים בח שאר הבריות ועל זה הענין עצמו נאמר בפסוק האחר ויציצו מעיר כעשב הארץ כי ככרכה הניתנת בעשב הארץ כך ינתן לאדם עצמו אשר יהנה ממנו ועל כן הבין כי משפט אחד לכל לאדם ולבריות העולם ובהיות האדם בג"ע חסרו היה וך מאד ואחריו היתה נמשכת כל הבריות להיות בשלימות גדול, וכאשר חמא ונתעבה גופו יודו בירידתו כל המדריוגות וכל הנבראים ותיקון העמיד יהיה שזה לכלם כמו שהיה שזה הקלקול ונמצא שבעבור העליה הזאת תהיה השירה אשר ישירו כנוסי הגליות בהגיעם אל אמנה כי בשירה תהיה העליה הזאת. ועתה אודיעך עוד סוד גדול מה שרצה הכ"ה לעשות לחקן את ישראל להסיר מהם כל שנאה וכל קנאה וכבר הכתיב זה הנביא וסרה קנאת אפרים וצוררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא וכו' והבן כי שני השבטים היו ליהודה והעשרה לאפרים ולעמיד יקבצו השנים על ידי משיח בן אפרים ויהיו נקשרים בו והם יאמרו השירה הזאת ותתחיל העליה והעשרה האחרים יבואו על ידי מב"ד ונמצאו נקשרים של זה בזה ושל זה בזה ואז נאמר והיו לאחדים בידך, אך תכלית העליה אינו עתה רק אחרי כן. ועתה הגני מפרש לך סוד א' חתום מאד והוא מה שכתוב מי זה בא מארום וכו' וכל זה הוא הצדיק והוא מב"י ותרע כי אחרי התישב השכינה במקומה יחזור מב"י ושרשו יהיה מתחוק עליו ואז אל בצרה ילך ושם ירדו הפורה להוציא משם מה שראוי להוציא וכבר נתבאר הסוד הזה היטב במקום אחר בפסוק וירד מעקב ע"ש והשכינה ממקומה הראה בנקמת אייביה והבן היטב. ועתה אודיעך ענין אחר מתיקוני הגאולה כי כל אשר נתקלקל בגלות יתקן בגאולה וכל השרים והחיליים שנתבטלו מעבודתם וממשאם כמו ששמעת למעלה הנה עתה יחזרו למשמרתם ועל זה הענין נאמר שטחו את ירושלים וגו' כי אהביה הם ישראל והמתאבלים עליה הם המלאכים ולמה נקראו המלאכים כך אלא כי בהיות הרבי ציון אבילות וכבר נתבאר מהו אבילותם שהוא מבלי באי מעוד ונמצא שכיון שבטלו הדרכים מן העבודה נקראו אבילות וכלם שבטלו אחריה ועמה נקראו כמו כן מתאבלים עליה ועליה כמו ועליו ממה מנשה שפי' עמה. ועל הענין הזה נאמר גם כן כי נחם ה' ציון נחם כל תרבותיה והם כל צבאות המשרתים ונקראים חרבותיה כי בהתחברו נחברו ובאותו הזמן וישם מדברה כערן וערכתה וגו' והם ב' המדריוגות הנק' שכינה עליונה והתחתונה והעליונה נאמר בה וישם מדברה כערן והתחתונה וערכתה כגן ה' כי או ששון ושמחה ימצא בה בריבוי האורות ונעימתם ועוד תורה וקול ופזוה הוא שירת המלאכים

וכאן

זמן נכלל כוד גדול מאד והוא כי הנה כתוב וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים, וזה
 כי גודע לנו שהשמחה תהיה גדולה מאד בזמן ההוא והכרכה התגבר בכל עת ובכל
 שעה וכל המלאכים מוציאי הפעולות לאור הנה יקבלו תמיד בלא הפסק שפע גדול ומפני
 בזה התיקון העצום נאמר וזרה ויולדת יחדיו כי הלא בכל זמן אחר נמצא זמן העיבור אחר
 הזיווג ושם נתקן הולד וכליל צ' צריך לזרז מהשמיש פן ירכה האוח בהעשרוהו צורה ואם
 ירכה לא יסבלו וישבר מלפניו. אך לעתיד לא יצטרך זמן ארוך כלל כי פרנע א' יעשה
 הכל ומי גורם כל זה אלא מפני שהנחש התבטל מן העולם כי אין עצלה רק מצד הטומאה
 וכאשר עברה הטומאה לגמרי אז נאמר וזרה ויולדת יחדו. והנה ישראל כמו כן יהיו בברכה
 הזאת שלא הפסק ונאמר ילכו מחיל אל חיל מפני ביאת האורות החדשים תמיד אך
 המלאכים עליהם המשא לעשות הדברים אשר צוו עליהם ונמצא שהם מקבלים תמיד פעולות
 חדשות וכבר נאמר על הענין הזה וישן מפני חדש תוציאו והנה על המלאכים האלה נאמר
 וקוי ה' יחליפו כח כי המה הגיבורים העומדים למצות המלך ומיחלי' לרברו כמש"ה גבורי
 כח עושי דברו לשמיע בקול דברן והם מחליפים כח תמיד לפי הכח המתחדש בהם ונמצא
 שהם חוזרים ומתחדשים תמיד עד אין הבליה ולכן אמר יעלו אבר כנשרים ואמר ירוצו
 ולא ייגעו כי החיות הם רצוא ושוב רצוא להשפיע ושגב לקבל ונגד ב' אלה אמרו ירוצו
 ולא ייגעו בצאתם חוצה ילכו ולא ייעפו בשובם לקבל שנית מאת המלך. ועתה תדע שזה
 יקיים השמחה בישראל יותר מכל אור כי בחידוש הברכה הוא רוב השמחה. והנה כתוב
 כי בקצפי הכיתוך וברצוני החמהך ובאמת כי ישראל כל מעשיהם וכל מקריהם מתנהגים
 על סדר ההנהגה העליונה ובהיות המאורות ברעש ונהגבר בם הדין שלט עליהם והוכיחם
 וזהו בקצפי הכיתוך ובהגיע זמן הרצון יתעורר הוא בכל תקפו ואז יאמר וברצוני רחמתוך
 ונדע שבהתעורר הרצון יהיה תמיד עת רצון וההשפעה תהיה תמיד ומיהוק הגבורה לא
 יפסק. ואשלים הענין שאני בו שהוא תורה וקול זמרה כי באמת המלאכים מברכים את
 נולכם פעמים אחת פרס שיקחו ממנו השפע ואחת אחר שלקחוהו וכן נתקנו שני הברכות
 למזון והשבח שהם נותנים פרס לקיהתם אותו נקרא בפסוק קול זמרה והשבח שנותנים
 אח"כ נקרא תורה התורה על הטוב שכבר קבלו ונמצא שבהשלים התורה ישוב מיד וקול
 זמרה ולפי הסוד הזה נאמר והשיג לכם דיש את בציר וכציר ישיג את זרע ותדע שבהיות
 זמן מיכן לתת שפע אל החיילים הנה יודע להם מצי כרחי המלכות העוברים ומעבירים
 קול בכל העולמות ואז יודמנו כלם בשירה ובשבח והוא הקול זמרה שאמרתי לך וזה הענין
 באבו דהע"ה בפ' אחד והוא עיני כל אלך ישברו ואתה נוהן להם את אכלם בעתו כי
 המלאכים ישאו עיניהם אל יד אדוניהם לקבל את פרנסתם ובנשיאתם זאת יתנו קולם
 בשירה ובזמרה כאשר זכרתי אך הכל נעשה בעתו כי לא בכל זמן אלא כפי אשר יעירו
 מלמעלה כמו שפירשתי. ועתה אפרש לך פסוק אחד ובו תראה ענין אחד גדול ונכבד מאד
 בענין רוב ההשפעה אשר יהיה באותו הזמן והוא מה שכתוב ופתחו שעריך תמיד יומם
 ולילה וגו' והוא סיד גדול כי אז מערב עד ערב ימצאו חיבורי המאורות להשפיע למטה
 ובאמת כי המאור שנתחבר עתה לא יתחבר אח"כ כי לכל זמן אך חיבור ימצא תמיד לזה
 או לזה ועל כן לא אמר שעריך אלא שעריך כי רבים השערים ומהם יהיו פתיחים תמיד.
 דאל יקשה בעיניך ואם תמיד יהיה החיבור מי יתן יום או לילה או למה הפיל תרדומה על
 אנשים. ואני כבר נזכרתי בדברי כי לא כל המאורות יהיו תמיד בחיבור אלא תמיד יהיה
 חיבור מאורות ולפי שינוי המתחברים יהיה שנוי הזמן וגם שינה תהיה כי האנשים לפי
 המלך והמלכות הם מתנהגים ושינה תהיה במקום אשר תהיה כי בהתחבר יעקב אל לאה
 עד חצות הלא שינה אל ישראל יהיה כל הזמן ההוא וזה ברור. והנה מה שאמר להביא
 אליך חיל גוים תבין באמת כי הכל נמשך מזה כי עד שהקליפה עומדת במרדה לא ימצא

חיקון גדול לעולמות כי היא הנורמת פירוד וקלקול ובאשר יבלע הרע והטוב כמנה ישוב אל תחת הקדושה על כן לא יהיה לטובה מונע ויגזו שאמר להביא אליך חיל גי' ומלכיהם נהונים הם האומות ושריהם, ואמר נהונים והוא סוד כי אין מקבלים גרים לימות המשיח אלא גרים גרורים הם נמשכים אחר עליות המדרגות והיו נהונים כי הלא כל הרע יבלע וי'ש כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו ובאבוד השרש למעלה לא ישארו ענפים למטה ולכן אמר והגוים חרוב יחרבו. והנה צריך שתדע כי אע"פ שגם מן האומות יתקנור הנה יבחנו תמיד בני ישראל מהם וע"ז הסוד כתוב הנדיל ה' לעשית עם אלה כי אף בחזון פלכי כוכביא אל תחת הקדושה עוד תגדל מעלת ישראל עליהם הרבה וע"ז הסוד אמר בלעם הרשע הן עם לכרד ישכון ובגוים לא יחשב כי בהיותו בגלות היא עם לכרד ישכון אע"פ שהוא בהם ניכר הוא ונכדל והוא מה שאמרו המצרים הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו כי מצוינים היו לגוי גדול ועצום, וגם לזמן העויד שישבו כל האומות אל האמת ובגוים לא יחשב כי כל האומות לא יהיו אלא במדרגת עבדים שכן נאמר בהם ולעבדו שכם אחד אבל ישראל בגים המה לה' ועל כן הירוד שבישראל יותר הוא ממלך שבאומות פ"ב ובהביר כל הגוים האמת הזאת מעצמם יבואו ומאהבתם לשרת את ישראל כי אז טוב להם וזו שנאמר והיו מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך, והנביא אמר כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה', ואמר ברך כי הלא יודעו שהגוים הם עתה מקרוב באו לחסות תחת כנפי השכינה אבל ישראל מעולם נקשרו במלכם ולא עזבוהו ועל כן הוא היה מברכם חסיד בכל עת ובכל שעה ואפילו בזמן גלותם, והרי פירשתי לך היטב איך נל מה שנפגם ונתקלקל בגלות חזור ונתקן בגאולה ונתקן יותר ממה שנתקלקל וגמצא שאז תהיה השכינה מתוקנת ומקושמת יותר ממה שהיתה מאז היות עולם ועל זה הענין אמר הכתוב לכה דודי נצא השדה וגו' והנה הפסוק היה השכינה אימרת אותו לקב"ה ומה היא אומרת לכה דודי כי בהיותה עדין בגלות שלא יצאה ממנו אוכרת כן אבל בזמן הגאולה ששם הודת עמה ואימרת לו נצא, נצא מן הגלות, נצא אל השרת היא המקום העליון מקום השמחה והעונג שרה אשר ברכו ה' נשכימה לכרמים ותרע שהשכינה היא הנקראת כרם בהיות התחתונים בה כעגבים באשכולות ובהיותה נתקנת כך שכל חילותיה הלויים בה בכבוד גדול ואין סחריר או אמרת נשכימה לכרמים וכל השכמה כחסד וכן כתיב וישכם אברהם בבקר והנה החסד יהיה גובר מאד באותו הזמן וממנו רוב השלום והמנוחה נראה אם פרחת הנפן זה סדרך על חזרת החילות למשטקותיהם ועומדים על הילם מהאחזים בשרשיהם כראוי והגשמות בני ישראל כמו כן כי אז נראית הנפן פירחת ברוב יפיה ושלימותה פתח הסמדר כי הסמדר הוא שאינו מתוקן ושלם והדין גובר בו ולכן אין מעמו טוב לחיך ובהתגבר החסד אז יפתח הסמדר כי הגבורה סותמת והרחמים פותחים. ועתה אומר לך מה הם הרימונים שנוכרי כאן כי הם הנקראים שרים והם המשקים חלב לשובע לכל הקרב אליהם ותרע כי הרחם סכח כי הבריכות הם יוצאים שעליהם נאמר גומל חסדים טובים ולכן נקראו רימונים ובהם נתגברו הרחמים תגבורת גדול ולכן הם מניקים ומשביעים רעבים גם צמאים ועריך שתדע כי ריבים רבים להשפעה ופעילות שונות ואין דבר דומה לחבירו ולא לכמלה והנה הלהם הוא המזון והוא יוצא מן הארץ ונותן הקיום והמחיה והחלב הוא שפע מתוק מאד נותן כח לשותה אותו ומחויקו ומענגו והבן היטב כי כל אלה הדברים צריכים עיון גדול והם משתרשים בעמקי החכמה, והנה אמר נלינה בכפרים והוא סוד מה שכתוב פרוות תשב ירושלים וזה מורה סוד הגבול המונע ותהיה ההשפעה ברוח גדול זה נקרא נתלה בלי מצרים כבינה וסוד הענין הזה מי זאת כבר הושו ז' לזו ברוב השלוח והשלימות הגדול והבן מאד וגמצא שבזמן הגאולה יהיו הבינה והת"ת והמלכות כלם בחיבור אחד ובקשר אמיץ ועל כן כתוב מי זאת עולה מן הסדר מתרפקת על דודה כי באהבה גדולה תהיה

תהיה לה עליו שעשועים תחת התפוח עורדתך כי שם מקום שרשה שנאמר בה שימני
 כחצותם על לכך והוא תחת התפוח שהם חג"ה שמה חבלתך אסך, ותבין כי לשון חבל
 הוא וקשר ותזבור הגדול כי שם המקום מקום חיבור לכינה ולת"ת גם יחד ושם תתחבר
 אליהם המלכות והיו לאחרים ומ"ש אסך וגם ילדתך להירות על הכינה ועל התבונה, והנה
 עד עתה פירשתי לך סתיקון הקדושה ועתה אומר לך מענין כריתת הקליפות ותראה מודות
 נפלאים מאד, והנה כתוב ונמקו כל צבא השמים ונגולו כספר השמים וכו' והבין עתה
 הסוד הגדול הזה כי אילן הקדושה מתחזק בענפיו לכל הצדדים והענפים עלו בספרים
 שבעים בראשונה ואחריהם עד אין תפליה ושבעים אילנות אחרים נמצאו סביב סביב והנכול
 גינותם להבריל בין הקדש ובין החול ועל כל זה בחטאת האדם נתערבו ענפי האילנות
 וחיצונים בענפי האילן הפנימי ומפני העירוב הזה מתחזקים האילנות האלה, ואפרש לך
 זה הענין כי עמוק הוא הנה לא יוכלו האילנות האלה להתחזק בקדושה כי זרים הם
 ופדרינתם החוצה אבל חטאת בני אדם גורמים לחלקים מן האילנות האלה הנק' לו ענפים
 להתערב ולהדבק בענפי הקדושה בסופם או יותר כמו החטא וזה ידוע למשכילים, ונמצא
 שבהתגבר האילנות האלה לבלתי הכיר את ארוניהם נתקלקלו הדברים, וישראל באילים
 מצאו שבעים חמרים והם נגד השבעים האלה כי כלם נשתעברו ונכנעו תחתם, בהתערב
 הענפים כמו שזכרתי הנה חסרה שלימה הקדושה ונמצאו עבדים רוכבים על סוסים ושרים
 הולכים כעבדים על הארץ ולהקן הקלקול הזה הנה צריך להתיר הנפישות הורות וצריך
 לעקור אותם מן הנוף שהן קבועות בו או הפולנה לארץ ועל כן לא ירע לענפים המהורים
 כלל והבן היטב וזהו שנאמר ונקף סבכי היער בברזל וסבכי היא ענין המכיכה הזאת
 לצאתבנו ענפים בענפים ולכן יכרתו השמאים ונשארו המהורים במהרתם והבן מי יעשה
 זאת כי ברזל הוא כח הנבורה החזקה ובה יכרהו, והנה בהיות הנביא מתנכא בראשונה
 טרם חרב הבית על כן אמר בכאן והלבנון באדיר יפול והוא חרבן הבית כי מפני ההסתכנות
 הזה חרב ועל כן ביון שהזכיר ונקף סבכי היער בברזל אמר והלבנון באדיר יפול כי כך ידע
 שיהיה שהיה עתיד הלבנון לנפול כך אבל באחרית הימים עוד הסבכים האלה כליל יכרתו והיו
 עומד ואמר ויצא חומר מנוע ישי כי בכלל אמר ונקף סבכי וגו' וחזר ופירש כי בראשונה
 והלבנון באדיר יפול ואחרי כן ויצא חומר מנוע ישי. ונשלים לבאר הענין הזה של כריתת
 השומא כי גם תחלה אמר הנה הארון וכו' מסעף פארה והכל ענין אחד. ואני פירשתי לך
 הפסוק הכ' בראשונה כי ממנו יתבאר הראשון כי על כריתת הענפים האלה מדבר שהם
 יפסקו בראשונה וכאז לא נמשך עוד כח לאילנות לעמוד ואז נאמר ורמי הקומה גדועים שהם
 האילנות האלה והם השרים של האומות ע"ג והנבזוהים ישפלו הם האומות ע"ג עצמם שהיו נבוזים
 ושולפים. ונמצא שנוף השרים האלה יפסד ויהיה נימוק בנפילת אנביהם כי נפילת האברים
 היא ממש האיברים שםם נתחזקו לירדבק לפנים ועל כן נאמר ונמקו כל צבא השמים נסיקה
 סמט והבן היטב. ואמר עוד ונגולו כספר השמים וזה נ"כ סוד גדול כי כהיות הקליפות
 שולמות נתפשטה הקדושה לחוץ ומטנה היו יונקים אבל עתה הנה האסוף רגליה אל
 המקום למעלה עד שלא ינקו ממנה עוד והבן איך הדברים הולכים בסדר גדול כי בתחילה
 יוסר הסיבוך והעירוב שהיה מונע התיקין ונמצא שלא ישאר עוד כח לקליפה ועוד תשוב
 הקדושה תאסף הביתה למקומה ואז יתחזקו ישראל בפנים ולא יעצרו כח הקליפות כלל כי
 לא יוכלו להיות נכללים באסיפת המעלה היא וישארו נוכלים מעצמם והיו שאמר וכל
 צבאם יבול ועוד הבן ענין ונגולו כספר השמים כי הוא כמו הספר שקראים בו ובאשר
 נגמרה הקריאה נוללים אותו והקריאה הוא רמו לגילוי האור והגלילה לסתימתו ונמצא שעד
 עתה האירה הקדושה לכל צד ונהנו הקליפות ונתקיימו אך עתה לא כך יהיה עוד אלא
 ונגולו כספר השמים כבר תהיה נלילה הספר אחר היום הקריאה ואז וכל צבאם יבול כעלת
 נובל

גובל מחומר הלוחות והיניקה כן יכול אלה, יעתה הבן כי אין מקבלים גרים לימות המשיח
 זלכן אמר ונגולו כספר כי כבר נגלל הספר ונתתם על כן לא יהיה מקום לבא עוד אל
 הקדש פנימה כי בתחלה כנפי השכינה היו פרושות לקבל אל כל הבא לחסות תחתיהם
 אך עתה ונגולו כספר השמים ורק הטוב שישאר יהיו גרים גרורים ולא יגורו כי אחרי
 כן כאשר תשמע עוד בסוד דריכת הפורה ואמת סוד גדול הוא מאד ומושרש בעמקי החכמה
 על כן צריך שתהיה מבין היטב כי הנה כתיב פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי
 ואדרכם וגו' ויו נצחם על בגדי וגו'. ועתה אפרש לך הענין היטב והוא מ"ש כאן הנביא
 הרב לה' מלאה דם והבן היטב כי תוקף הדין הקשה הוא דם והנה זה זמן המלחמה
 הגדולה הוא שתלחם הקדושה עם המומאה ובהתעורר אלה כנגד אלה יעפילו שרי המומאה
 להתחזק ובהתחזקם נמצאת המומאה קשה מאד והיא דם ממא ועל כן הבינה הקדושה לזאת
 בראשונה ועל כן נמלאת החרב דם והיא רם מהיר נגד הדם הממא להכניעו מאד, ותרע
 מי הוא זה החרב כי הוא מב"י ושרשו עליו שעליהם כתיב מי זה בא מאדום כמו שזכרתי
 למעלה והשכינה ממקומה רואה בנקמה אשר ינקם המלך מאויביה והנה או ירוך המלך
 את הפורה הזאת, והנה מפני כי המומאה מגברת עצמה להתחזק הנה ממנה תויד להתגבר
 ותחשוב לירדק בגגרים שהם הלבושים החיצונים של הקדושה ועל כן נאמר וכל מלבושי
 אנאלתי והבן מאד, ובהיות הקליפה מתנאה בעצמה כך הנה היא לא תעצור כח ולא תוכל
 לעלות אך החלק הטוב אשר בה והוא האל מס"מ מתוך קפיצת המומאה שקפצה יעלה
 ויהיה נמשך אחר הבגדים כי הוא לא ירד והרע ירד ולא יוכל לעלות ועל זה הטוב נאמר
 ויו נצחם על בגדי כי זה כחם וכל תקפם, והנה אח"כ יטהרו עוד הבגדים מן המומאה
 וישאר הטוב בסוד הגרים הגרורים שאמרת למעלה, והנה אמר כי רותה בשמים חרבי כי
 היא תעשה הנקמה למעלה בראשונה ואח"כ למטה ובחרב ההיא יפילו גם שרי האומות
 העו"א גם ס"מ ולילית מוכר כל מתם ולכן אמר וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים והם
 ס"מ ולילית בראשונה ואחריהם שני השרים הגדולים בשרי המשחית שר עשו (זו רומי) ושר
 ישמעאל כי כבר בדת אלה ירה אחריהם מעצמם כל שאר השרים אשר תהיהם לימן
 ולשמאל וזה נתבאר במקומות אחרים רבים, וצריך שתדע כי על זה הענין כתוב ידן בגוים
 מלא גיות מחץ ראש על ארץ רבה והוא סוד הפורפירא ששם נרשמים הרוגי המלכות כי
 חילם יתעורר בזמן ההוא לעשות המעשה הזה עם המשיח ב"י וגם להעלות הטוב הזה
 שאמרת לך ואו ימחץ ראש שהוא ס"מ, ועל זה הענין נאמר ה' יחתו טריביו והם שנים
 ס"מ למעלה ונוג תחתיו למטה ובתחלה יקשה לבם ויניחם להתחזק בנפשם ולחשוב כח
 לעצמם כאשר עשה לפרעה במצרים אבל אח"כ ברוב נבירותיו יחתם ויפילם ויחתו לשון
 ירדת נפילה הוא כמו וברגע שאל יחתו, והאמת כי הנה הם יתאמצו לעלות כאשר אמרתי
 אך בכח הגבורה החזקה יכנעו ויפלו למטה והנם בראשונה עליו בשמים ירעם וזה מורה
 שמדבר על הענין הזה כמו שכתוב יושב בשמים ישחק ונמצא באמת שעליו בשמים ירעם
 הוא הפלת ס"מ מלמעלה והי ידן אפסי ארץ למטה ואו יתן עוז למלכו הוא מב"י יתן עוז
 כי לא יחלש תחת ארמילום הרשע וירם קרן משיחו הוא מב"ד בהזת התיקון בשלימותו
 ובאמת כי ב' המשיחים נקראים במשל שני קרנים כי מן הנצח וההוד הם שהם שני קרנים
 אך מב"ד הוא הראשון במלכות ועל כן אמר וירם קרן משיחו כי קרנו רמה מקרן מב"י
 בסוד מי בראש בן ישי בראש כי כך צריך לפי המדריות. והטוב הגדול יותר שיהיה
 לישראל הוא סוד הקנאה ואפילות היצה"ר כי בהכיר כל א' את מקומו לפי המדריות הנה
 יהיה זה למעלה וזה למטה ואף גם זאת אין קנאה ואין שנאה כי כך הסדר לפי המדריות
 וכחשיכות זה העליון חשיבות זה התחתון כהיות כל א' מרכבה למאורות העליונים איש
 על מקומו ואין יצא מגבולו כמאורות העליונים ונמצא מב"ד הראשון במלכות בסוד
 המלכות

המלכות ממש ומב"י בסוד יוסף הוא השליט על הארץ ואין בן דור עושה רק מאמר בן אפרים ובן אפרים רצון בן דוד הוא עושה ולכן אמר והיו לאחדים בדרך והוא ענין עמוק וארוך מאד ודי בזה למי שיש לו לב לדעת ועינים לראות והבן היטב :

ועתה אפרש לך סדר הדברים היטב איפה הלכו למיום היות אדם על הארץ ועד אחרית כל הימים והראה עמק מחשבות אלהינו ב"ה, בשעה שברא הב"ה את ברייתו גם לקליפה הניח מציאות בסוף כל המדרגות. לנסות בה את בני האדם שיהיה להם שכר טוב בעמלם ותדע שעל הזמן ההוא נאמר גם את זה לעומת זה עשה האלהים כי לא הול מתרבים הקדושה והמומאה זה בזה כלל רק הקליפה עומדת נוכח הקדושה והאותה להדבק אך לא ניתן לה דשות כי חק הישם עליה ולא תעברנהו. ותדע שלא ברא הב"ה את האדם רק בסוד הבינה ועל בן גבורה זכר ונקבה כפרצוף א' אחוריהם ביתה זה כנגד זה כי עליו היה המשא להשלים התיקון בסוד החכמה כמו שאפרש לך עוד לפני, ואם היה המאציל מתקן העולמות ראשונה בסוד החכמה היתה הקליפה איברת, ונמצא שביד האדם היה תלוי התיקון וזה הענין נזכר בפסוק ויניחהו כנ"ע לעבדה ולשמרה ואמרו לעבדה אלו מ"ע ולשמרה אלו מל"ת. ואודיעך בזה סוד גדול מאד כי בדרך הזה אמרו ג"כ במ"ת נעשה ונשמע אבל במ"א כחוב סוד מרע ועשה טוב והאמת כי עתה אחר חמא אדה"ר כבר הקליפה נהרקה בקדושה ועל כן לא יוכל איש לתקן תיקונים עד שלא יפריד הקליפה ממנה כי לא יצלח אבל בראשונה לא כך היה כי כבר היו נכרלים הקדש והחול זה מזה ועל כן לא היה צריך לזה הדרך אלא בדרך אחר היה צריך להיות התיקון והענין כי סוד המ"ע הם בסוד החסד ומל"ת הם בסוד הגבורה והנה היה צריך להשלים בנין הגן בראשונה בסוד המ"ע וכדויות הבנין הזה נשלם אז תבא השמירה ועוד אפי"ך זה הענין באר היטב הנה לחוץ צריך תמיד להמצא הגבורה המוחמת וזו נקראת קליפה ומבית יהיה האור הנקרא מוח והנה עתה היתה הקליפה פטאה והיא צריכה ושימושה לשמור המוח אבל בשתעבור מן העולם לא ישמר המוח בלתי קליפה רק שהקליפה תהיה גם היא במדרגת קדושה כי לא תהיה רק הדין הסתם במ"ש וזה צריך תמיד כי אין המקבלים יכולים לקבל אלא בגבול ומ"ש ולא יכנף עוד מוריך הוא כי בהיות הקליפה היא פטאה או היא מחשבת האור ונשאר רק חשך ולא אור אבל בהיות הקליפה סוד הגבורה לבד הנה גם היא תאיר ולא תחשוך ולא יהיה שימושה אלא לתת גבול אבל ריוח גדול ימצא כמו ששמעת עד הנה, ונמצא שבך היה צריך אדה"ר לתקן תיקונו להשלים בנינו בראשונה במ"ע ואחר בן לשית השמירה סביב והוא סוד הגבורה ואז ישאר הכל התיקון והקליפה לא ישא בה לכבה עוד להדבק בקדושה אך תכלע לעולם ואתה כבר שמעת כי בהתקן המדרגות הבריאה באור החכמה כבר היתה הקליפה איברת וע"י אדם היה נעשה זה ונשאר לי השכר לנצח כי אחר יתקן המאציל המדרגות להיות השפע שלם לנצח נצחים כאשר יהיה כחדיש העולם והוא עין לא ראתה אלהים וזולתך, והנה לתיקון הזה הגיעו ישראל במ"ת על כן אמרו נעשה על המצות עשה ונשמע שלא לעבור על המל"ת אבל בשאר הזמנים לא זו הדרך אלא סוד מרע ועשה טוב ונמצא שנצטוו אדם להשלים הבנין וכן כתוב סכל עץ הגן אכול ויהי מצות עשה לתקן הבנין כמו שאמרתי ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל הוא הלי"ת, וכאשר חמא האדם או נתערב החול בקדש ולא היו עוד זה לעומת זה לבר כי כבר נהרבו מדרגות החול במדרגות הקדושה ומשם והלאה נתחוקה הרכה להתפשט בכל העולם וככל עשר הדורות שמסיר אדם עצמו נתחוקה הרבה והנה היצר הרע מתחילה לא היה רע באדם ונעשה רע אח"כ ופדור הסבול הוא הזמן שנתגבר יותר ושם נאמר וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום והנה הקליפה היתה מתפשטת לכל הצדדין בכל העולם כולו ולא היתה נותנת מקום לקדושה כלל ועל כן בסוף עשר הדורות היצר

הוצרך לתת לקליפה חלקה ואו נמלה כל חלקה בכל בני העולם וגם בעולם עצמו כי כמעט שחור העולם לחותו ובוהו וכיון שלקחה חלקה זה הגדול הנה עוד לא היה שליטה בראשונה בשום דבר אך עדיין נמצא לה כח גדול ועל כן גם דורות נח לא הצליחו אלא שבסופם לא היוצרכם בליה אבל שם נעשה ענין הפלגה והוא כי ניתן מקום וגבול למומאה והקדושה לקחה לה מקום וגזע מיוחד והיא שורש אאע"ה ועדיין היתה מתפשמת בשאר העולם כעירבוביא וכצאת עשו וישמעאל או גם נסדרו וזה היה תיקון לעולם להיותם מתחלקים אלו לכאן ואלו לכאן ממה שיהיה הילכים בעירבוביא כחיות המשולחות מן היער והנה משם והלאה הלכו ונתפשטו כן צד החול לעברו וצד הקדושה לעברו אך צד הקדושה לא נתחוק עדיין וצד החול שלם הרבה זעב"ז כחוב נסעה ונלכה ואלכה לנגדך כי כן היו מחפשמים זה כנגד זה אבל צד הקדושה לא נטהר היטב מן הריבוק הראשון שנתדבק החול בקרש וסוף מהרתם היה במצרים כור הברזל ששם נטהרו ובצאתם קבלו התורה ואו נתחוקי בתיקונם היטב ואו נימלה השלימה מן האומות ובראשם עשו וישמעאל כמו שנחבאר וזהו שאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתא מרכבות קדש ואו לא די שלא שלמו האומות בישראל אלא שישראל לקחו הם הממשלה אם לא שחמאו בעגל והנה בעגל חזר הרע ונרבק בהם שכבר יצא ואו נאמר ויתנצלו בני ישראל את ערים מהר חורב והבן מהו זה הערי כי מה שלקחו מן עשו ומן ישמעאל נעשה להם ערי יקר סביבם כי באמת לבוש הוא על גביהם וכן הוא לפי סדר המדרגות כגודע למי שהוא רגיל בארצות האמת והנה או התנצלו אותו ולכן נתנה עוד ממשלה לא"ה ומאו שלמו בהם והנה להם היו שני כתרם כנגד נעשה ונשמע והכל סוד א' כי הם בסוד החסד והגבורה והם סוד ת"ת ומלכות והם נגד עשו וישמעאל וזה מה שהתנצלו שם ואלמלא חמאו היו הולכים מיד לארץ ושם היו נתקנים תיקון גדול עד שהיו מגיעים לתיקון הראשון אבל כיון שחמאו לא עלה בידם וכ"ש שחזרו עוד וקלקלו במרגלים ולא אבו ללכת אל הארץ וניטל מהם הכח ועל כן עמדו מ' שנה במדבר בסוד כללות הקליפות ששלמו עליהם והאמת שזה הרע שחזר ונרבק ערך לא הטהרנו מכנו זה נמעט וחסר או חזר ונתגבר אך לא יצא לגמרי אלא שבזמן שלמה עמדו בתיקון ונבנה הבית ונאמר אין שמן ואין פנע רע ובאמת אלמלא בת פרעה היה הרע מסתלק וכלה אלא שעל ידה עוד נשאר לפנים אלא שמעט היה וחזר עוד ונתגבר עד שהחריב את הבית ועמדו בגלות ע' שנה לפי הכח שקבלה הקליפה וכאשר דיניתם מעט חזרו ובנו את הבית אך לא נסתלק אלא נמעט ונחלש ועל כן היה להם לישראל מקום להתחוק אבל לא עמדו הרבה עד שחזרו ונחשך להם אור חושך לגמרי ועמדו בחשוכתו עד עמוד לכסא משיח צדק כי בזמן ההוא יעמדו שני המשיחים ובהם יהתקן העולם, (ה) ומשה הרועה הגאמן יהיה להשלים תיקונם של ישראל והנה בזמן ההוא כבר תתבלע הקליפה כי המיוב מן המומאה יסתלק ויהיה נמשך אחר הקדושה והרע ירחה למטה והשאר נרבק בעו"א שכבר סתו בגיהנם ובאמת שצערם גדול יהיה בזמן ההוא בהיות הקליפה עצמה בלא שום אור ומוב וישאר הרע והוא עד סוף ימי הארץ והנה או בהיות הקדושה שולמת לכרה יהיה התיקון תיקון גדול כאשר היה יכול לתקן אדה"ר בראשונה ואו ישתלם הכנין שלא נשלם וזה בכל ימי המשיח, ובסוף הימים יהיה עוד יום הדין הגדול להשלים צירוף כל הנשמות וכל הבריאה וזה נתבאר במקום אחר ולא אאריך בו עתה וברין ההוא תשאר כל הבריאה מהורה לגמרי וכל הרע יאבר ויכלה ומשם והלאה יבנה העולם בנין חדש אשר לא פורש ואשר לא נודע לעמוד לגצח נצחים, והרי כללתי לפניך כל מקרי העולם למיום הוסדו ועד סוף כל הדורות ותרע כמה עמקו מחשבות האל ה' וכמה שגבו דרכיו מדרכי בני האדם במאד מאד עד אפס ערך:

ועתה אודיעך סוד גדול, בענין תיקון העולם כי הנה כתוב ורחיבי מקום אהלך ויריעות משבנותיך

משכנותיך ימו אל תחשובי והוא סוד גדול כי בזמן בית המקדש היתה הקדושה מצומצמת בארץ הצבי ולא היתה יוצאת החוצה וכזמן הגלות נחצצמה יותר וחזרה להיות נקודה קטנה, והנה בזמן הגאולה ב"ב תשוב להתהוות על הארץ הקדושה שגם היא תהיה עוד רחבת ידים מאד ועל זה נאמר הרחיבי מקום אהלך, ואמנם מן המדרגה התחתונה החיצונית שבמלכות יתפשטו ענפים לכסות על פני הארמה כי כבר נמחרה ממוטאתה ואז תהיה כל הארץ מדורה ולא קדושה כי אין קדושה אלא לא"י ושאר כל העולם יהיה כמוריא כיבוש יחיד ורק כי כיבוש יחיד הוא בסדר השכינה שהיא הבת היחידה הפורשת כנפיה ממקום כבודה ומכסה על המקומות ההם אך ארץ ישראל עצמה נקראת כיבוש רבים כי כל העשר המאורות העליונים מאירים הם שם עליה משא"כ זאת הארץ שהיא כיבוש יחיד שאינה אלא תחת הנהגת המלכות ומכנפיה היא מקבלת ועב"ז כתוב האריכי מדרך וכל יתר מן היסוד הוא, והענין כי בכל המקום שנפרשו שם הכנפים האלה יתלזה אליהם מאור היסוד כי היחוד עצום ולא יברל בשום מקום וכן ימצאו מלאכים מסוגים להוציא פעולות הארצות ההם הכל מצד הקדושה ולא כראשונה בזמן העכו"מ שהיתה אדמה שמאה בשלום עליה שרי המוטאתה ואלה הפקידים נקראים יתדות כמו יהדות המשכן ועליהם אמר ויתירתיך חוקי, והנה זה הענין הוא מ"ש בו והיה ה' לסלך על כל הארץ, כי הקדושה תשלום ככל ותנהיג את הכל ומשיח נאמר בו מפני זה וירד מים עד ים ככת ההפשמות כנפי השכינה הזה וז"ש וזרעך גוים יירש, ואמר וערים נשמות יושיבו הם ערי הארץ הקדושה שישארו מתוקנים בסדר הישוב בגילוי האורות ולא מדבר כסתירתם ועוד אמר וזרעך גוים יירש והוא הענין כמו שפירשתי לך במ"ת שמטה שנמלו ישראל מעשו ומישמעאל (ב) יושיבו עריהם הנשמות, והנה אמר כי ימין ושמאל הפרוצי כי (ג) הפרוץ הגרר בכנפיה השכינה לימין והשמאל ובהם היא בוקעת ונכנסת ואז ישהעברו החזיה לעבוד את ה' שכבי אהר. (ד) וכבר נאמר והיו מלכים אומניך וגו'. ועתה אפרש לך עיקר אחד ותכין תיקון העולם מה תיקון זה כי הנה הנהגת התחתונים ע"י הת"ת והמלכות היא תמיד ולפי דרכות כוחם תהיה ההנהגה שליטה יותר ובאמת המלכות היא שנאמר בה והתן טרף לבייתה וחק לנערותיה על כן על פיה יחנו ועל פיה יסעו ובהתנבר אורה יתגברו המה ובהחלש כוחה נחלשו המה ונודע לנו שלעתיד יהיה תיקונה תיקון גדול ואורה רב מאד וכוחה שלא היה כמותו ועל כן גם ישראל יהיו במעלה יתירה מאד ועל זה הענין נאמר והיה אור הלבנה כאור החמה כי לא תהיה עוד פחות ממנו אלא שקולה כמותו ואז יהיו שני המלכים משתמשים ככתר אחד והבן היטב זה הענין כי הנה כתוב נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים והיא החכמה העומדת בראש ההרים ושם תעלה המלכות ואז תשרה הבינה על בניה כגשד יעיר קנו והיא תהיה שם כתר לראשה גם יחד איש כאחיו ונודע שהוכר יהיה גנוז יותר ופנימי מהנקבה כי לא ישתנה הסדר אלא ששניהם יהיה בשליטתם כראוי על כן לא יגרע איש מרעהו, והנה על זה הענין עצמו נאמר והיו לאחרים בידך והוא למעלה ומשתלשל למטה בב' המשיחים והכן בכאן סוד כי אחד הוא י"ג ובהיות שניהם מתוקנים כראוי הנה נמצאו י"ג מאורות לאחד עשר בסוד עשר המפירות עד החכמה וגו' הם הכתר וב' הצללים העומדים ממעל לתם כידוע ומצא ששניהם סוד אחד הם והוא סוד ה' אחד ושמו אחד ובהתחברם יחד נאמר והיו לאחרים בידך ונשלם גם השם הקדוש יהו"ה ב"ה העולה ב' פעמים אחד :

ועתה אשוב אפרש לך מה יהיה בסוף הדברים בהגיע עת מועד קץ ועל זה הסוד אמר ארזינו משה רבע"ה בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה, ודוד בהסתכלו כזה הזמן אמר גם כן למה ה' תעמוד ברחוק וגו' והבן היטב, דע כי הנה פתח גדול היה נפתח בראשונה על הארץ הקדושה והוא השער שממנו היו יוצאים כל הברכה וכל השלום בריות ולא

ולא בצמצום וכאשר גרמו העינות והכית הקדוש חרב אז נסגר השער הזה ונפתחו תחתיו חלונות קמנים והאמת כי החלונות האלה הם ממשלות קמנות מממשלת השער מאד ועליהם נאמר משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים, ותנה החלונות האלה מאו נפתחו ניתן להם חק וגבול לעמוד פתיחים כל ימי הגלות ולא יסגרו פן יחרב העולם רגע אחד וכאשר תבא גאולתינו ב"ב הנה יפתח השער הסגור שנית והחלונות לא יזכרו והאמת כי כבר כלו פעולתם והלכו להם וכבר נאמר דבר אחד לדור ולא שני דברים לדור ועל כן בבוא ממשלת השער לא תעמוד ממשלת החלונות כלל וסוד הענין אין מלכות נוגעת בחברתה אפי' במלא נימא ונמצא שבשניע זמן הגאולה יתחיל השער ויתעורר להפתח וכתעוררו יורח אור הגדול ויצא דרך החלונות עצמם כי אין מקום לממשלה אחרת בזמן שהוא ומאיתו היום והלאה יהיה השער הולך ונכנה בכל פרטיו ומשפטי בנינו והחלונות יהיו הולכים ומסתלקים ונמצא שהשער יהיה נבנה אבל למעלה ולא נודע ממנו למטה עד היום ממשלת החלונות כאשר ניתן להם בראשונה והכן מאד כי הדברים עצומים ומושרשים בעמקי החכמה ועל כן האור יהיה הולך ומתשיך כי החלונות נסתמים ואור השער לא נגלה, והנה בשעה אחת ישלימו להסתם החלונות ותהגלה מיד פתיחת השער ונמצא שאין בין זה לזה כלום אלא זה נבנם וזה יוצא שאל"כ באותו הרגע היה העולם חרב, אך עכ"ל כיון שכבר יגיעו החלונות למתימה הזאת נראית פעולתם למטה והיא עת חשיכה גדולה והוא לא יעמוד הרכה כי פתיחת השער יתחוק וישוב האיר חוק מבראשונה אמנם שנעשה הענין הזה למעלה נראית פעולתו למטה כי לפי השפעת המאורות נעשית הפעולות בעולם וכל אלה הדברים טובים מאד לזרעי דרך החכמה ועל זה הזמן כתיב בצד לך וגו', וכן מן המצד קראתי יה וכן ועת צרה היא ליעקב והכל דרך אחד כי מפני הצרות והסתימה נולד זה ועל כן היה דוד סחיק את ישראל בדבריו ואומר חוקי ויאמץ לבכם כל המיחלים לה' כי באמת חוק לב ויאמץ גדול צריך לתחלת הזאת מפני חוקי הזמן הצר והחשוך שזכרתי והנה על כן היה דוד אומר בתפלתו למה ה' תעמוד ברחוק והוא הסוד הגדול מרחוק ה' נראה לי כי ההארה הראשונה יצאה מן הת"ת אל המלכות אך מרחוק באה ולא מקרוב עד שנתקרבו אח"כ והיו לאחדים ועל כן היה דוד מתפלל שלא הרבה יהיה הזמן הזה תעלים לעתות בצרה הוא הזמן הזה שפי' לך שבו נעת צרה היא ליעקב שהאור מתעלם ומסתתר בזמן ההוא, ואמר בנאות רשע גו' וה"ם גדול כי מפני זה האור הגדול שמתגלה בראשונה ולא יאסף עוד כל זמן החשיכה על כן נתקשו בלבכם יותר השונאים הרשעים כי בעבורו נתקנאו ולא נמצא כח בישראל עדיין לעמוד נגד פניהם ולכן בנאות רשע ידלק עני, כי הנה על אותו הזמן נאמר לפני שבר נאון והוא גאות הס"ם למרוד על אדוניו ואז נאמר ידלק עני ובמלה הזאת כלל דוד השכינה וב' המשיחיות כי בלם נקראים כך השכינה נאמר בה ואני עני ואביון מכ"ד עני ורובב על חמור מב"י איש מסכן וחכם והס"ם דולק אחרי כל מי שנקרא בשם הזה אך סוף דבר יתפשו כמוימות זו חשבו כי כן תעשה בהם הנקמה לעתיד ואתה כבר שמעת סוד וזו נצחם על בגדי כי בחשכם לעלות נימל מהם מובם והמה שאול יחתו לחרפות וליראון עולם, והנה עד עתה הודעתוך סודות גדולים ועצומים וראית דרך הגאולה דרך

נשגב ורם במחשבות יוצרנו ועצתו התמימה:

ועתה אודיעך עוד סודות גדולים לראות איך הדברים נקשרים זה בזה כי בראשונה עשה המאציל צד הקרושה וצד הממאה ובוה הענין תלויים כל עניני העולם למגדול ועד קטן, ואומר לך עתה סוד יפה מאד כי הנה כתוב הנה ימים באים נאם ה' ונגש חורש בקוצר וגו' ולהעמידך על אמתת הענין אקדים לך הקדמות בקצרה ותדע כי בשהשכינה מאירה בכל תקוניה הגדולים מאור אחד תפש לו מקום בראשונה שאין אור אחר נחשב לפניו מפני רוב גדולתו ותפארתו ונק' שם המאור הזה שלום בהיות המאור הזה מתחוק

כי נקשרים כל הבריות מקטנם ועד גדולם וכאשר יהיה הוא משפיע בהם הנה כלם יהיו
 במנוחה גדולה ותרע מאין יצא המאור הזה כי הוא מאור אחד מעצם היסוד הוא נמצא
 וכאשר נתחבה הת'ת עם המלכות בראשונה לברוא את העולם אז נתחוק את המאור
 הזה מאד ולמה נתחוק אלא שכן נתחבר בו היסוד העליון הנקרא ג"כ שלום ואז נק' שם
 המאור התחתון כמו כן שלום כמו העליון המאור בו ובהתחבר השלום העליון והתחתון
 נא' בודא נוב שפתים שלום שלום וכו' כי אז נמצא השפע שלם והמנוחה מהפשטה בכל,
 והקליפה שונאה השלום הזה שכן כתיב רבת שבעה לה נפשי עם שונא שלום כי במקום
 שנמצא השלום הזה בצר הקדושה נמצאת המלחמה כנגדה המלחמה כצד המנוחה ועל
 זה הסוד נא' עת מלחמה ועת שלום כי לילי היא עת מלחמה והשכינה הקדושה היא עת
 שלום, ועתה הבין הענין עוד היטב כי בהתגבר מדריגות הקדושה ובהתחזקם לשלום
 ימשכו כל הרברים בשמחה ובאהבה גדולה ויחוד בנייהם בי כן הם מיוחדים בשרשם אבל
 המנוחה היא להפך כי כלם פזורים הם מפני הדין הקשה המתגבר בהם ולא נמצא ביניהם
 אהבה ואהיה ולא יחוד כלל אלא כהתחזקם לפעול לא יצא מהם אלא ריכות ומרציה והוא
 הענין שנא' יהפרדו כל פועלי און ועל כן נא' עת מלחמה ועת שלום כי במקום ששם
 נמצא השלום בקדושה שם המלחמה במנוחה ואלו הרברים נודעים למי שהורגל מאד
 בדרכי החכמה כי הם עמוקים מאד והנה על זה הענין נא' ע"ה מכה ובוועל כי כן
 בשרשם ולא אאריך פה בזה ונחזור לענינינו כי הקליפה שונאה השלום הזה וכאשר יותן
 לה כח ממעשה התחתונים הנו, תחשיך אור זה השלום והוא מה שכתוב ליצא ולבא
 אין שלום אבל בשעה שהקדושה עומדת בתוקפה או יהיוק השלום הזה מאד ובו יהיו נחים
 ושוקמים כל הבריות כי כלם מקבלים על ידו במנוחה רבה ועל זה הענין נאמר ונתתי
 שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד, והענין כי השלום העליון הוא המחזיק התחתון להראת
 ולהגלות ברוב כח ועצמה גדולה כי בהחשיך הקליפה נסתר השלום ובהחלשה נאמר
 ונתתי שלום בארץ כי אז מתגבר ונראה ככח העליון שנתחבר בו, והנה אז ושכבתם ואין
 מחריד יסוד ושכבתם הוא סוד וישבב במקום ההוא, ואמר והשבתי חיה רעה מן הארץ כי
 לא יוסיף יבא עוד במקום הקדש ערל ופסא ועל כן וחרב לא תעבור בארצכם ואמרו
 החכמים ו"ל אפי' חרב של שלום זהו סוד גדול מאד כי הנה השלום הזה הוא ששנאוהו
 הרשעים אנשי המנוחה כמו שפירשתי לך על הפסוק עם שינא שלום וכאשר יתעורר המלך
 ב"ה לנאול את עמו ובכל פעם שהושיעם או הוציא חרב נוקמת מן השלום הזה והוא
 החרב שנאמר בו וחרב פיפיות בידם כי כן מתחוק להיות שלום לישראל (ה) וזה נקרא חרב
 של שלום ונמצא שבהתגבר המנוחה הוצא החרב הזאת והתגבר לקראתה והיא תבלנה
 אך להיות כי שרש החרב הוא השלום על כן כתוב כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת
 אליה לשלום כי אם ירצו להשתעבד תחת העולם יש להם מקום ואם לא ירצו וימרווד
 אז והכית כל זמורה לפי חרב ונמצא שזאת היא החרב היוצאת מן השלום (1), אך כאשר יהיה
 העולם בתיקונו לא תהיה עוד החיה רעה הזאת כי כן כתוב בלע המות לנצח ואז לא יהיה
 צורך לזאת החרב כלל כי הכל בשלום ונחת יהיה ועל זה הענין אמר הכתוב והיתה מנוחתו
 כבוד ונמצא לך שתיקון כל הבריאה תלויה בהכרת הקליפות כי הלא אלה הם המחשיכים
 אור השלום הזה שבו תלויה כל שלות העולם וכאשר יעברו אלה מן העולם ישאר העולם
 בשלום לכדו ובמנוחה וזה הטוב הכובד שכל הנחמות שאנו מצפים להיות תיקון
 העולם ברוב שלימותו מאין מחריד, והנה צריך שתדע שכל הדברים כגבול הם עומדים
 ואינם יוצאים מתחומם והשפע כמו כן במדה הוא יורד שיקבלוהו התחתונים ואם יותר
 הנה לא היו מקבלים אותו כי אין בהם כח לקבלו, אך הקליפה בהיות כי כל חפצה למנוע
 הטוב על כן התחוק לסתום האור ולהסיג הגבול, ובאמת כי על זה נאמר ארור מפיני

גבול רעהו כי המסיג גבול גורם שהתחוק הקליפה ותמעיט רוחב השבילים והמסילות אשר לשפע ועל כן היה שלמה מזהיר מאד ואומר אל תסג גבול עולם והוא הגבול אשר גבול ראשונים כי הגבול צריך וכאין הגבול לא היו הכריות יכולות להתקיים אבל לא תהיה גורם בחטאיך להסיג עוד הגבול הזה וימעיט יותר כי כן ימעיט השפע וכח הקדושה וישראל, והנה לע"ל בהיות הדברים חוזרים לתיקון גדול אז אלו מסיגי הגביל יאברו והגבול יתרחב והאמת שיתרחב יותר מן הראשונה ועל זה הענין נאמר הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך ימו אל תחשוכי, ואפרש לך זה הענין כי הלא לפי מדריגת הנבראים וחשיבותם כך הוא גבולם ומפני שכל נברא יעלה ממדריגתו שהוא בה עתה הרבה וחשיבותו יהיה יותר מאד על כן גם הגבול יתרחב, והנה על זה הענין אמר הנביא לכן בארצם משנה יירשו כי ארץ הצבי קצרה לה ולעתיד תחזור להתפשט כראשונה וגם יותר מבראשונה הרבה והיו משנה ונמצא שבהיות הדברים כך אז כל הגבולים יתרחבו והבדל מעט ינתן בין מדריגה למדריגה, והאמת פי מפעולות השלום היא זאת כי הנה הגבול סכת הגבורה הוא יוצא ובהיות השלום מתחזק מאד יגביר החסד על הגבורה ואז יהיו נקרבים כל המאורות אחד אל אחד בקורבה גדולה כי יגבר במאורות כח הקורבה והיחוד וגם במקבלים כך שהם החיילים כל הצבאות למשמרותם, ועל כן יהיה נגש החורש בקוצר כי כל כח יתקרב לחבירו ואין צריך כ"כ גבול כי כבר כל מאור קרב וכל הפעולות לא התרחקנה, ונמצאו כל המאורות מוציאים כל פעילותיהם כמעט בבח אחת ולא האמר שיעירבוביא היא זאת כי כח השלום המתחזק הוא ומיוחד הכל ביחוד גמור עד שנמצאו המאורות פועלים ביחוד והמקבלים מקבלים ביחוד ומוציאים הפעולה ג"כ זו אחר זו בלא הפסק גדול והבן היטב כי הסוד עטוק מאד:

ועתה אשוב לעניני שהייתי מדבר בראשונה כי כל מקרי העולם אחר זה הם נמשכים בההגבר צד הקדושה על המומאה או להפך ובפני שהקליפה תוסר בזמן העתיד על כן יהיו המאורות כלם מאירים בכח גדול ועתה לא אאריך בזה כי כבר פירשתי אלה הענינים היטב במקום אחר. אמנם אפרש לך עני פסוקים בישיעה ששניהם ענינם אחד ויש ביניהם מעט הפרש וכאמת הם כוללים סוד גדול מאד ואלה הם הפסוקים ופירוי ה' ישובון ובאו ציון כרנה וכו' ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה והאחר ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה נמצא שההפרש לבד שבפסוק אחד הוא אומר ישיגון נסו יגון ואנחה ובמקום אחר ישיגו ונסו וכאמת לא לחנם הוא זה אבל צריך שתרע כי כל ששון מן היסוד הוא והנה כתוב כאשר שש ה' עליכם להיטיב וגו' כן ישישו וגו' והוא סוד גדול כי כל התוכחות והיסודין שבאו על ישראל בגלות לא היו מצד הקליפה שיהיו מסורים בידם לבלה ח"ו אלא מן הב"ה יצאו והוא מ"ש כאשר ייכר איש את בנו ה' אלהיך מוסרך ועל כן כמו שיצאו המכות מן היסוד אל המלכות לתת אל ישראל כך יצאו היסודין כי אין דבר בעולם שלא יצאו מן הויונו הנה ונמצא שאפילו שהם בגלות לא נעתקו משרשם ואין להם רועה אחר אלא הב"ה ושכינתו ועל זה הסוד אמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא סאסתים ולא געלתים וגו' והבן הפסוק הזה ותראה סודות גדולים ותבין שאין ישראל יכולים ליעקר ח"ו כי משרש הקדושה יצאו ואף שהרע נדבק בהם מפני חטאתם לא ידבק לעולם כ"כ עד שיחזורו כלם רע שיובלו ליקרא נמאסים בסוד כסף נמאם קראו להם והנה אלמלי כך היו ח"ו נגעלים משרשם ונעקרים מן הקדושה אבל באמת לא יעשה זה והשרש יהיה קיים כי הכל חיבור אחד וא"א לגעול בישראל אם לא יגעול בשרש ח"ו, והוא שאמר להפך בריתו אתם כי לולי היו הם נגעלים ח"ו גם הברית שהוא השכינה היה ח"ו חלילה והנה מ"ש ולא געלתים לבלותם ג"כ נכלל בו סוד גדול ותבין כי אפילו שהיתה הקליפה יורדת והופסת בישראל מפני חטאתיהם אם לא היה מוסר אותם בידם המלך לא היו יכולים לתת

ח"ש אם לא כי צורם טכרם וה' המנינם ועל כן לא עשו השונאים בישראל אלא מפני
 שמסרם הב"ה כירם אבל לא מסרם אלא בשיעור ולא לכלותם וסיים כי אני ה' אלהיהם
 והוא הב"ה ושבינתו שהם מנהלים אותם תמיד אפילו בגלותם והבן הישכ. ותחזור לענייננו
 כי אפילו היסורין מן היסוד אל המלכות יצאו וזהו כאשר שש ה' להיטיב אתכם והראח
 אך ששון הוא כיסוד שני שינין הם ג' ווי"ן לאחר והם חנ"ה נה"י והם שש כיסוד עצמו
 והכל נכלל ונעשה ו' אחת ומשכ מתחברים אח"כ זכר ונקבה בנן הארוכה כידוע ותדע כי
 הששון הוא מן היסוד כמו שאמרתי והשמחה מן המלכות והנה בזמן הגלות כתוב למה ה'
 תעמוד ברחוק כי באמת אע"פ שקרוב הוא לישראל תמיד נראה ברחוק ונקרא אל מסתתר,
 ואמר לך המעם למה היה כך כי בן נאמר במסתרים תבכה נפשי מפני גיה כי הב"ה
 מסתתר מפני גאות הקליפות ואיך היה זה אלא שחמאת ישראל התישו כח המאורות
 והקליפה בתציפות פנים היתה מהגאה להדבק במקום לא לה ועל כן אמר מפני גיה אך
 האמת שאין הקליפה מעוזה פניה כך אלא כשהמאורות מעל מים כחם מפני חמאת ישראל
 כמו שאמרתי אבל כשהם מתחזקים באורותיהם אין כח לקליפה להסתכל בפניהם והיא
 היפכת פניה ואו הקדושה משלחת אחריה רוב גבורתה הקשה ודינה החזק וכה הכניע
 אותה ועל זה הסוד נאמר ונתתי את אויביך אליך עורף, ומפני שבזמן הנאולה יתגלו כל
 אלה המאורות העליונים שלא היו מושגים עתה על כן כתוב ששון ושמחה ישיגו ואו ונסו
 יגון ואנחה כי לא יוכלו לעמוד ואחר ינקום ה' את נקמתו מהם אמנם עתה תראה ראשית
 הענין שהתחלתי בו איך הרברים כלם נקשרים זה בזה כי חלשת אור המאורות גרם
 שתיכל הס"א להתחזק ובהתחזקה נסתם אור הקדושה עוד סתומם אחר קשה מהראשון הרבה
 אבל כשתהיה הנאולה הנה יהחזק המאורות בראשונה עד שישברו לפניהם הקליפות והיו
 שנתכאר בפסוק שוכרתי ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה, אך כאשר תתבלע הקליפה
 בסוד בלע המות לנצח ולא יהיה לטוב שום מונע הנה יחזרו המאורות ויארזו גילוי אחד
 גילוי אור אחד אור והיה האור גדול הרבה מאד ואו נאמר ששון ושמחה ישיגו נסו יגון
 ואנחה כי מפני שכבר נסו יגון ואנחה על כן ששון ושמחה ישיגו והוא הגילוי הב' שהוא
 הנשאר אח"כ עד העולם וכאן נמצאת הנז"ן פשוטה כי שם יהיה נקבע החיבור לנצח
 נצחים ושם יתגלה הבתר שהוא שער החמשים ולמה יתגלה אלא מפני שכבר יגיע אליו
 שפע הכתר הנשא ורם אשר בראש האצילות כלו והוא שנאמר ונחה עליו רוח ה' וגי',
 ובראות הנביא גודל השמחה שתהיה לישראל כאותו הזמן אמר שוש אשיש בה' תגל נפשי באלהי
 יבוה הפסוק תראה סודות נעלמים מאד. ותדע כי שני מיני שפע נמצאו לשכינה אחד למה
 שהוא חלק עצמה ולתיקון מדרגותיה ואורותיה ועל זה אמר שוש אשיש בה' וכבר בארתי
 לך איך הששון מורה על היסוד ואמרו שוש אשיש יורה על התמדת השפע שפע אחר
 שפע ברכה אחר ברכה, ויש שפע אחר שהוא לתת אל כל צבאותיה ובפרט לישראל
 שהם בני הב"ה והשכינה ועל זה אמר הגל נפשי באלהי והנה גם הגילה בצדיק אבל
 מפני היותו אב לישראל שהם צדיקים יען מהם נגזרו ויצאו והרמו על זה גיל יגיל אבי
 צדיק ועל כן אמר הגל נפשי באלהי ואמר כי הלבשוני בגדי ישע והסוד הלבושים המכסים
 על הגוף וכל לבוש הוא חיצון והוא מצד הגבורה כי החסד נגנו לפנים והנה בגלות היו
 הלבושים לבושי קדרות ואפילה בסוד הקליפה הסיבבת על המות ועל כן למענם ימנע
 האור ולא יאר, אבל בזמן הגאולה הנה יהיו הלבושים בגדי ישע והגבורה נקראת כן
 וגם הבינה להיותה לשמאל והאמת שממנה יוצאים הבגדים האלה ועל הכל מעיל צדקה
 יעמדי והוא המעיל היקר והנכבד הניתן לה מאת המלך ומפני שמעת החיבור ניתן נקרא
 מעיל צדקה כי הצדקה היא החיבור העליון, ואמר כחתן יכון פאר וגו' וזה יורה רוב
 התחדשות האורות תמיד ומפני שאמר בתחילה שוש אשיש בה' שהוא המלך על כן אמר
 כחתן

בחתן יכהן פאר והוא אל המלך הנוצר למעלה, וככלה תעדה כל ה מדבר על השכינה עצמה ואמר כחתן יכהן פאר בהיותו מהעמר המיד בעטרות חרשות מלמעלה וככלה תעדה כליה כהיותה מתקשמת בקישומיה מלמטה, וכל זה נמשך מהפרד הקליפה והכרתה לעולם והוא הסוד שהזכרתי למעלה בפ' והשכתי היה רעה מן הארץ. ועתה עוד אפרש לך כזה ענין גדול והכן כי אין יניקת הס"א אלא מסיף המלכות והוא הסוד שנא' מומתה כשוליה לא זכרה אחריתה והנה על זה אמרו מב לביש לא תעביד וביש לא יממי לך שהרי הקליפה מהחוקת ככה שלוקחת מן הכנפות האלה ואחר כגאווה ובגודל לבב חושבת למרוד בגבורתה, ולע"ל נאמר ולאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה ואז לא יתחוקו עוד בכנפים האלה לעבור אח"כ את גבולה כסוד נחלה עבר על נפשנו כי הנה גבולות הושמו לה אבל כשבעה והרם לבה לעבור הגבול למרוד אבל לעתיד לא תינק עוד מן הכנפים כאשר אסרתי ולא תוכל להתחזק ולעבור גבולה ואז תכלע, ולכן אמר והשכתי היה רעה מן הארץ כי בתחילה יוסר ממנה צלה וכחה שבו היתה מתחזקת מכנפות הארץ שאמרתי ומשם והלאה וחרב לא תעבור בארצכם, והנה כיון שתתחלש כבר הס"א שלא יהיה לה יניקה הנה אז תלקח מהם הנקמה, ואומר לך על מה יותר יבעס הכ"ה על האומות העכו"ם או מה המשפמים אשר יעשה כהם וזה נתכאר בפסוק אמונים נוצר ה' ומשלם על יתר עושה גאווה ותבין מי הם האמונים האלה כי הם השכינה הנקראת אמונה, וכן ישראל המאמינים במלכם וה' שהוא המלך הקדוש ב"ה הוא הנוצר אותם בגלותם, והנה כתוב ונקיתי דמם לא נקיתי וה' שוכן בציון וזה סוד גדול, כי באמת עד שלא נקה הרם ההוא מהם בהעלות מתוכם כל וכל טוב לא נמצא למעלה החיבור לעולם, אבל כשינקה זה הנה אז יאבדו כחומר כל ולכן לא ימצא מונע לחיבור שזכרתי והרי איך הכל תלוי בהכרת הקליפה :

ועתה אודיעך סוד אחר כי הנה כתוב וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים והענין כי ה"ה כל זמן הגלות נאמר בו ישן הוא אלהים של אלו וגם כן כתוב למה ה' חעמוד ברחיק העלים לעתות בצרה כי איננו מהגלה ועל כן נראה כאילו איננו רואה ומביט ומפני העלם ההבטה נתחוקו הקליפות, אך כשיהעורר לראות משם והלאה התחיל הגאולה ולכן מיד אחר וירא כתיב וידע וכאמת שער כאן היה הענין במחשבה וממנה יצא אל הדיבור ואז וצטוה משה על הגאולה וממנה יצא אל המעשה, והנה כן הוא כגאולה העתידה שכן כתוב עד ישקיף וירא ה' משמים והכן מלת משמים כי היא רומזת הרבה כי בגלות הוא על השמים כי נתעלה אל המקום שנאמר בו אתה אל מסתתר וצריך שישוב אל מקומו השמים ומשם יראה וישקיף וזהו עד ישקיף וירא ה' משמים, והנני אומר עתה סוד אחר מסויות המשיח ותראה כזה הקדמות גדולות והוא כי הנה כתוב ישמח אביך ואמך ותגל וילדתך, ובאמת כאן נראה כפל הפסוק כי כיון שאמר אמך למה יחזור לומר ותגל וילדתך וצריך שתדע כי המשיח הוא היחידה כאשר שמעת פעמים אחרות ומאו הרב הבית נאמר בו והוא מחולל מפשענו מדוכא מעונותינו ונ'. והוא לא יז מן השכינה אלא לשעות ידועות שנמצאו לו פעולות למעלה אבל כשאר כל הזמן הנה עמה הוא יושב תמיד אפתחא דחמי בין סובלי חלאים. ואפ"ש לך ככאן סוד גדול מאד כי השכינה הנה עליה נאמר אשה יראת ה' היא תתהלל כי אשת חיל היא וחומה למלך כסיה אני חומה והיא לקחה על עצמה כפרת חמאי ישראל ונקיון פגמיהם כי גם למעלה פנמו וכדי שלא תחריב הקליפה את העולם נתרצהה בזה לשאת היא לכרה ולכפר על כנייה, וזהו שבחה ותהלתה והאהבה אשר לא תכבה, וכמו כן משיח מקבל יסודי ישראל שאל"כ לא היו יכולים לעמוד ועל כן המשיח והשכינה שניהם עומדים ביחד לא יפרדו זה מזה כאשר שמעת ולזמן הגלות המשיח ב"ב הנה ישוב אל אמו ובהיותו שם כמה מאורות יתעוררו לתת לו עמרות גדולות ולשכינה כמו כן בעדו, ובאמת שהמאורות האלה גם למלך יתנו בראשינה והוא נתן אותם לשכינה

לשכינה ואז נאמר ישמח אביך ואמך ובצאת משם המשיח לבא אל המקום אשר יבא שם הנה יותר ויותר תרכה המעלה אל השכינה שנאמר בה היום ילדתיך כי עמרות אחרות הוא צריך לקבל מלבד הראשונות, והנה נכבדות מהראשונות תרכה ונמצא שמפני היותו נולד משם תרכה שם השמחה וזהו ותגל יולדתיך כי ראשונה השמחה עם האב יחד להיותה אמו, וזהו בזמן הויג והעיבור ואחר ותגל יולדתיך כי ילדתה ומי תלד כזה בן חביב למלך מעלתה תגדל ואהבחה תרכה, ודנה באלה העמרות המתחדשות אל המשיח יצא לעולם לעשות מעשהו כי כם יתחזק הוא ויתחזקו ישראל עמו לשלום על הס"א ולהתגבר ממקורם לשמוח בשלוח הבאה לרגלו, ועדיין נשאר לי לפרש סוד והוא עיקר גדול וזה נרמז בפסוק ויאמר לי עבדי אתה וגו' והלא נראה כי בן היה לו ליקרא ונודע שזה הפסוק מדבר על המשיח וכבר נאמר במקום אחר ה' אמר אלי בני אתה. אבל האמת הוא שהתיקון הגדול שיתקון בימות המשיח ב"ב הוא תיקון הגוף מלבד תיקון הנשמה וזה עיקר גדול, כי באמת בזה תלוי תיקון העולם כי זה נתקלקל בחטוא האדם ואחריו נמשכים שאר הקלקולות והדברים נודעים לידעי האמת ובמקום אחר דברתי מזה תרכה ולא אאריך עתה ועל בן צריכים לדברים לחזור לתיקונם הראשון וזה העיקר הגדול, והנה הנשמה היא שנאמר בה בני אתה אבל הגוף שכבר נתקן נאמר בו ויאמר לי עבדי אתה ועל ישראל שכבר נתקן כמותו נאמר ישראל אשר כך אתפאר כי האמת תפארת הקדושה יגדל בגוף מבנשמה כי הלא על בן שולחה הנשמה לעולם לתקן את הגוף העומד במדרגה הנחתונה בידוע, והנה בהיות הגוף נתקן נאמר בו וראו כל בשר יחדו והוא עצמו יהא מזהיר כאשר קרן עור פני משה והדע מהיכן הקירון עור של פני משה, כי הנה מן האור הגנוז ניתן לו ותדע שזה האור הגנוז הוא מן החסד העליון המתגבר בכחו מאד ולא נגלה ממנו למטה אלא השמש הוא המאיר שהוא במדרגת הת"ת ואין אורו ב"כ פשוט כאור החסד כי כבר נתעזב בו כח הגבורה והאור הזה נגנו למעלה והאמת כי בזיווג הצדיק וצדק הוא נמשך ומשה ביון שעלה למעלה ועמד במקום הת"ת עצמו קבל מאור הזה שלמעלה ממנו ולכן קרן עור פניו, וחכמים אמרו שמשויורי הדיו שבקולמוס היה והאמת כי הקולמוס הנה הוא הצדיק הכתוב בספר והכתיבה כאור הזה היא ועל בן משם נמל זה הקירון, והנה לע"ל יגלה זה האור הגנוז ביון שאין עוד קליפה ולא רשעים, והוא שנאמר בו קומי אורי כי בא אויך ולכן ימשך האור הזה אל ישראל ויהיה גופם זך טהור האור והוא ועל המשיחים כתוב והמשבילים יזהירו כוזהר הרקיע והם ב' המשיחים בסוד הנצח וההוד ומצדיקי הרבים הם שאר השרים אשר יקומו לדעות את ישראל תחת המשיחים והם יהיו ככוכבים המקבלים אורם מן השמש ונודע שהשכינה עצמה תהיה טובבת על המשיחים ומקפת סביבותיהם ומה זה נהבאר בפס"ק ונגד זקיניו כבוד והם זקנים שקנו חכמה בסוד ונחה עליו רוח ה' שהוא אור החכמה הסתומה, ועוד זקינים מפני היחידה עצמה שהיא כך והנה בכל שאר הפעמים היתה השכינה מתלבשה בתוך חכמי הדורות ושם מאיר לישראל ואפילו משה כך היה אלא שכח גדול היה האור בוקע ויוצא אבל במשיחים כתיב ולא יכנף עוד מזריך כי השכינה מלבד שכנה בתוכם עוד תסובבם ויהנו ישראל מויווה בגילוי, והנה האמת שגם משה תהיה לו המעלה הזאת עם המשיחים וגם יותר, וזה כבר נהפך במקום אחר בסוד ולא קם נביא עוד בישראל כמשה ונמצא שעתה יהנו ישראל מאור השכינה תרכה ועל בן ומלאה הארץ דעה את ה'.

ועתה אפרש לך סוד אחר גדול מאד והוא מה שכתוב והיה כיום ההוא יתקע בשופר גדול וגו' והסוד עמוק ותדע כי כאשר היה במצרים כן יהיה כנאולה העתידה וסוף נאולת

מצרים היתה קריעת ים סוף ששם נאמר מה הצעק אלי וכבר אמרו בעתיקא תליא מלתא, עתה אבינך הסוד הזה כי רב הוא דע שאחיות הקליפות ויניקתם היא למטה אבל הוקדם

הוא

הוא מאחרי הבינה והבן היטב כי מלכי ארים הראשונים מן הבינה יצאו על כן משם הם מתחזקים למטה להתקיים והבן היטב כי הבינה דינן מתערין מינה ומשם מתחזקים אלה למטה אבל ממנה ולמעלה הכל רחמים נמורים, והנה כשיצאו ישראל מצרים בראשונה מתוך הגבורה המאורות היה שרא יכלה הקליפה לעמוד ברוב אורם אבל אח"כ חזרה ומקשה ערפה ורוצה להתרסק, והאמת שיותר מבראשונה היתה רוצה להתחוק כי כבר יצאו מתחת ידה פעם אחת ואז נתעורר העתיקא ונגלה למטה וקרע את הים העליון לפניו ובקרעו הים הזה שהוא הבינה הנה נברתו הקליפות שלא יעצרו כח עוד כאשר עשו בראשונה מן המקום שאמרתיו ואז נברתו ואברו, והנה כן יעשה עוד לעתיד אחר שישובו לאומות ויתיצבו על ה' ועל משיחו כי יתקע בשופר גדול שהוא הבינה והתוקע למה לא נזכר אלא שהוא פלא ולא נזכר שמו, והנה אז יאכר כל כח מהקליפה לגמרי ועל כן על אותה שעה נאמר לאמור לאסורים צאו וגו' כי לא יהיה להם עוד בח לעכב עליהם כבראשונה ובכר ידעת שאשור ומצרים הם ב' ראשי הקליפה ובצאת העשוקים מתחת ידם יבואו וישתחוו בהר הקדש בירושלים והרי פירשתי לך סוד גדול מאד, ועתה אודיעך עוד עיקר אחר ובו אחתום מאמרי והוא מ"ש וארשתוך לי לעולם וגו' והם ג' וארשתוך נגד ג' האבות ואמר לך מה ענינים כי סודם סוד ג' גונו הקשת שיהיו מאירים באור הגדול ונאמר בהם וזכרתי את בריתי יעקב וגו', והענין כי אז תהיה נשלמת ההנהגה על יד השכינה וההנהגה בסוד הג' אבות היא לחסר לדין ולרחמים ולכן כללות השכינה בתיקונה נקרא שבת כי היא בת יחידה ונכללת בג' האבות הנרמזים בשי"ן ותהיה ההשפעה שליטה לפי האור הגדול אשר יאיר בזמן ההוא, כי השכינה תהיה מתחוקת מאד בכבוד גדול ושמחה רבה אשר כמותה לא נהיתה ועל הזמן ההוא כתוב הניצנים נראו בארץ והם ג' האבות אשר זכרתי שבם היא נקשרת ומנהגת כל הנמצאים וכל זמן שאינה נכללת מכלם אין ההנהגה שלימה על כן כלם יהיו נכללים בה בזמן ההוא באור הגדול כאשר אמרתיו שיהא מאיר באותו הזמן ואז עת הזמיר הגיע, ותדע שכגו' האבות הנה יעקב הוא המתחוק יותר כי הוא בעלה של כנסת ישראל והשנים מתחברים בו, ועל כן אמר וקול התור נשמע בארצנו כי הוא המתגבר כאשר אמרתיו, והרי פירשתי לך עניני הגאולה באר היטב בסדר לפי התיקונים אשר יתקנו להשלים הצלחת ישראל ותיקון כל העולם בתיקון המאורות העליונים. יהי רצון שיהיה כמהרה בימינו אמן:

אודיה את ה' בכל לבב שחננו וזכני להיות ראשון להוציא לאור כתבי החסיד האלקי הרמ"ח ז"ל, שדיו חבויים כמתר אהלם בפארוכה, זה יותר ממאה וחמשים שנה, ובפרט המאמר הנפלא הנשגב הזה. הנכתב בעצם כתב יד קרשו ז"ל, אשר הוכן זה מאז להגלות כסוף יופיא לדור אחרון להאיר עיני המצפים ולחזק ולאמץ לבב המייחלים לתשועה:

ותברך ויתרומם המרוסם על כל ברכה ותהלה אשר כרוסמותו כן ענותנותו לחונן את רבא ושפל רוח כמוני בזכות הנורא הזה, והוא יגמור חסדו ויזכני להוציא לאור יתר כתי' ותשדד וזה המוכנים לדור אחרון, ויקייום בנו מקרא שכתוב עינך תראינה ירושלים וגו' כי עין בעין יראו בשוכ ה' ציון. ויהיה נועמו עלינו ומעשי ידינו יבוגן מלה:

שמואל לוריא

תפלה לזמר בליל פסח

קודם הלימוד

אנא האל יחודך הנעלם והנורא שרפים חיות ואופנים נלאו מלהניע מהניד עוצם גדולתך ומלכותך לא יכלו כל בעלי חכמה ומדע וכל אשר חקרו לדעת מהותך נסתר מהם ולא הכירוהו אבל תוקף חרדה אחותם ולא עצרו כח מפני עוצם יכולתך כי אתה הוא רואה ולא נראה שומע ולא נשמע ותהלתך אין לערוך וגדולתך אין לספר כי רם על כל רמים כבודך ויקרך עין לא ראתה ושבתך מי יכילו ונבורתך מי ינידה וכל בעלי כח ועצמה נראו לפניך כאין כח וכל בעלי חכמה נבערו מפניך כי לחכמתך אין קץ ולנבורתך אין תכלית, וצבאות סדרת לשרת לפניך בחכמה נפלאה כלם גדולים ומלאים חכמה והשכל עומדים על פקודתם ושומרים את משמרתם באמונה משתחווים לפניך ומברכים את שמך ומקרישים אותו בשירה וקול רנה בחכמה ברעת ובתבונה כי אתה מושל בכלם ממעון קדשך ועד עדי עד, ומאורך מתפשטים מן המקור הנעלם נאחזים זה בזה ונודעים שהם אחד, לתפארתם אין קץ ולמהללם אין גבול כי הם מתפשטים בנבוכה ורחמים מאירים ומוזהרים מקצה הארץ ועד קצה הארץ, וקדושתך כשהיא יוצאה ממקום הדרה כבודך מי יוכל לעמוד בסודה ופי יוכל לעמוד בקול שאונה כי היא מכסה את כל הענפים ולא נראה מהם דבר אלא היא וכלם נסתרים בצלה ומתלוננים בבבורה ומרוב נבורתה כלם פרעידים ורועשים ובמנוחתה כלם מהעלסים מסתירים פניהם שלא להביט בעוצם מאורה וכלם פה אחד עוזים באימה ואומרים בקדושה ובטהרה קק"ק ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו :

מי לא יראך מלך עליון רועה את כל עבריו ומפרנס למגדול ועד קטן יודע את סודם ורואה את כל מחשבותם ומשמך יוצאים לדרום ולצפון למזרח ולמערב ולכל עבר ופנה להשמיע שירה וקול רנה, וראשים שמת בראשם להם יעברו ואל משמעתם יסורו וכלם בשמך יקראו ובהניע קדושתך אל הראש אשר עליהם מי ימלא תפארתו ונאינו כי הוא מאיר כשמש בצהרים וזרחי הולך בן הקצה אל הקצה כורע ומשתחוה לפניך ומודה לשמך על כל הטובה על האורה ועל השמחה על הברכה ועל המנוחה להודיע כי שמך הכל ואתה מושל בכל ואין זולתך, ובראות העבדים הנאמנים בהשתחוותו לפניך כלם משתחווים ומורים ומהללים את שמך ככתוב בדברי קדשך אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו כלם פותחים את פיהם וסרגנים לפניך, ובהניע הרנה אל מקום כבודך מי יוכל לספר שאונה ותפארתה כי בהעלותה והניעה אל הגבול הנעלם אין מי יוכל להניד שבתה ויוה ואורה חסאיר אל כל סביבותיה, ובאשר צבאותיך מורים שמך בכח קדושתם נשברים מפניהם כל שרי קצה ומשחית כי כלם מודים בכח קדושתך העצומה נפחדים ומתבהלים מפניך וחושבים להשבר מאיכתך ושבתך עולה במעלות נעלמות ונוראות עצומות וחוקות אשר לאורם אין קצה ותכלית ואין גבול לנבולתם:

ועמד בחרת מכל העמים להיות עבודתם לפניך קוראים בשמך ומהללים בגדולתך אשר עשת עמם נסים ונפלאות ושנית מערכות רמות וחוקות בעבורם כי השפלת כל הקמים עליהם והורדת את כל מסטיניהם עד עפר ובהעלות גאות רשעים להכחידם הקדושת בו שמך ברוב אותות ומופתים ועשית בצורריהם נקמות גדולות ותעש לך שם כיום הזה כי אמרו כל השירים וכל אשר הפקדת על כל עם ולשון הלא שר ותקוף מושל על כל הצבאות ועל כל הלאומים ממשלתו נבלע מאף ה' כי דבר על עמו סרה ויעץ עליהם מחשבת רעה אף כי הצעירים ממנו והחלושים מכחו, ואתה הארת מאורך גבוה מעל גבוה בכל הקפם ועוצם קדושתם וכמה ממשלות נשברו מפניהם אשר לא יכלו לעמוד וערכת סדרם כרצונך להושיע עמך מיד צריהם על כן צויתנו לזכור את כל נפלאותיך אשר עשית כל הימים ככתוב בתורתך למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך, ואנחנו בכל

תפלה לזמר בליל פסח

ככל אשר צויתנו עושים לפניך להזכיר בשבחך ולספר גדולתיך, יהי רצון מלפניך אלהי האלהים ואדוני האדונים לקבל ברחמים וברצון את כל מעשה מצוותינו ותגמור בעדנו את אשר לא נוכל להשלים כי אתה הפץ לזכות עמך ורוצה בתשועתם, יהי רצון מלפניך אל היחיד המיוחד בעמך יודע ה' מחשבות ויצרי ה' לב ארון יחיד מושל בכל וחביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם נקריב לפניך בבית קדשך ותפארתך ככתוב שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני הארון ה' אלהי ישראל ברך חילינו ופועל ידיו תרצה כי אתה יחיד ומיוחד ארון כל המעשים ברוך שמך מן העולם ועד העולם
אמן ואמן :

ואח"כ יאמרו פ"רשת היום והפשרתו וכל מגילת שיר השירים בנעומה והסדר הנ"ל ואח"כ זה השיר יהיה לכם לתורות ולהלל לפנות בקר וכמו השתר עלה.

בגמר הלימוד

פירוש

א.

מושל בעוז עולם ואמיץ כח
שוכן שחקים צור תהלתנו
הוקמה בעברתו באש לקדוח
השבת סביבותיו לספתנו
יוצר מאורות הוא שמו מנוח
יושב פרובים אל ישועתנו
מי שבתך יניד ורוב חיליך
עושה גדולות אין ערוך אליך.

מושל בעוז עולם, הוא אלהי עילאה ועלה כאמרה כל הצבא הזאת להיותה העיקר הזכרת זיאתה מלכים כמ"ה אנוכי ה' אלוקך וכו' לכן תלה השבח בה ככל אשר יאמר לפני, והנה מושל בעוז עולם כצד אמרהו הראונו בו לאי המושלת על ז"א, ואמיץ כח ג"כ בה כי היא מאמלת אל החסד ועוד כי סוד הכח בה כידוע במדרגת השמות וז"ס הכל מרוב אונים ואמיץ כח והס או"א, שוכן שחקים כי אלהי עיר הוד חתפשת, צור תהלתנו היא לור והיא תהלה ועוד היא לור סתלה שהיא רחל היוצאת ומתקנת ממנה, הומה בעברתו הם סוד הגבו' שלה היוצאים מן השערות העליונים וזה ידוע, השבת סביבותיו לסופתנו, הוא סוד העור המיון החשוך ונעשה סוכה כידוע בסוד החשמל, יוצר מאורות הוא אלהי ככתוב ועבד לוי הוא וילך המאורות ז"ן, שמו מנוח כי זו המנוחה בסוד הנוק' ג"ע, יושב פרובים הם ז"ן והוא יושב בהם ומחלבם בהם, אל ישועתנו סוד שם אל בה י"י א' י' דס"ג והוא אל של השועות בסוד ה"ג והוא מירוח, מי הוא מי, שבחך השבח בה ורוב חיליך חו"ג עושה גדולות אין ערוך אליך הוא סוד הגדלות הגדול הנעשה בלילה הזה וכשתדע סוד העיבורים תבין איד גכון שם זה לאי והזכר אין כאן סוד העתיקה כידוע :

פירוש

ב.

עד לא נגוהות על נתיבות ארץ
נדרכם ללמד עם אמת יסולו
לפני עמוד עד דור אנוש בפרץ
עד ענין הפלגה שמהו נחתם חוגר השמות לבצתי כפון ממנו לכל העמים וינתן רק לזרם אברהם וכבר ידעת כי לור הם' ראשונות לא היו מאירים במוק' אטעס חטא אד"ר ואכרהם

עד לא נגוהות הוא סוד ה' ראשונות דו"א שלא הליכו במוק' והענין כי מהאדם נמשו הנילוות היוצאין בקריו ויטעו בזרעם אחר כן במבול סדום ופלגה וקלקלו את המקולקל עד ענין הפלגה שמהו נחתם חוגר השמות לבצתי כפון ממנו לכל העמים וינתן רק לזרם אברהם וכבר ידעת כי לור הם' ראשונות לא היו מאירים במוק' אטעס חטא אד"ר ואכרהם

שירים לריל חג הפסח

ואברהם החל לחקן לכן אמר עד לא נגואות
 וכו' וגם הוא סוד החסד הא' הנחקן, בפריץ
 הפרזה אשר עשו להעלות השכינה למעלה
 ופרזה היתה כי הוא הריסת גדרו של עולם,
 ירד ברוח אל לעמים קרין ככתוב הגה
 נדה והיה לעמים קרין להכרת ולהגרע מן
 הקדושה לעולם וכאשר היה כחם בהיותם
 להעלות הס"א מעלה מעלה הוא סוד הגויה

עוד בין חשכים חולקים יהולו
 ירד ברדת אל לעמים קרין
 וגאון בני נכר פציץ יבולו
 בלע עצתם שם ושם ירוצו
 בלל יאפתם גם וכן נפוצו

לכן אמר וגאון בני נכר כציץ יבולו :

סירוש

פרש כשחר הוא סוד הקדושתא דלפרא
 המחשיך בטרם יאיר היום ומתוך אותו
 החשך יולא היום כן אברהם ילא מחוקף
 הקליפות מתרח ואשתו שבעלה נדה וחמרי
 פרש כי פרש אחת מספירות נוקבא קידוע,
 איתן לאור עולם הוא אברהם סוד החסד והוא
 חסד בז"א לכן אור עולם והחסד בנו' ולכן
 מעיר צדק שהחל להעיר את השכינה להתפשט,
 רחץ בתום לבב רחילת היא מיתוק הדינים
 וכן עשה אברהם בלבב שהיא נוק' ובקרב
 הוא סוד הגוף דז"א ויושר הוא מיתוק הגבורות
 ועוד בקרב סוד בקרב הארץ חוכיות נוק' הנחקן מן הגבו' אך מחקם וה"ס יושר, לגדור שבורי
 גוי ה"ס שכינת המ"ק המתחדשת בעון אדה"ר ונצו אלה לחזק בדיק אשר בנוק' כידוע ולא
 נאריך, לבש כבגד טוב הוא סוד אור שנברא ציוס ראשון והוא הבגד בבגדו זה כידוע,
 וחסד ירב כמשמעו והוא סוד ורב חסד החסדים מתרבים והולכים עד פ"ר למיתוק המגלפך,
 יבין להסיר ממשוכת חדק מוכן סוד הערלה, שם אהבה דגלו ויראה בתר אהבה חסד בז"א
 ויראה אבא כתר עליו עוד אהבה אי' והוא ביסודה יראה אבא קו ימין והזכיר כתר כי לכן
 נק' יראה מיראתה לעלות אל הכתר, שוכן בצל שדי ביסוד אי' ויושב סתר ביסוד ז"א אור
 הגנוז או כלל שדי ביסוד ז"א ויושב סתר ביסוד נוקבא בסוד המיפה אהה סתר לי :

ג.

פרש פשחר מאפירות ערב
 איתן לאור עולם ומעיר צדק
 רחץ בתום לבב ביושר קרב
 לגדור שבברי גוי לחזק בדיק
 לבש כבגד טוב וחסד ירב
 יבין להסיר ממשוכת חדק
 שם אהבה דגלו ויראה בת
 שוכן בצל שדי ויושב סתר

סירוש

בצדק הוא ה' נסיונות אשר נעשו לו אולי
 נגד ה"ס להחקן ולעמוד בכלם וירא
 אמונה היא השכינה שלקחה למורשה לבניו
 כי משם והלאה לא ניתנו נשמות הקדושה רק
 לבניו כאמור תקע בעוז ערשו הוא היוווג
 דיסוד ומלכות והרמו תקע והוא סוד המגלפך
 ואמין קשר הוא יסוד והוא ת"ת והוא דעת ג' שרשי המלכות בז"א והוא סוד חג"ת תיקונם
 בסוד שבת ומוכן בכל זה אשר הכין זרעו אחריו להיוסם כלם זרע אמת הוא יסוד אי'
 שממנה נשמת בני ישראל ולא יננס בזרעו רק נשמות קדושה, והנה כאמר פה צ' דברים
 הא' וירא אמונה לו והוא כי לקח הקדושה למורשה שחפשט בישראל והב' תקע בעוז
 ערשו

ד.

נצדק אף עמד פועמים עשר
 וירא אמונה לו ירושה סלה
 תקע בעוז ערשו ואמין קשר
 לתת אמת פריה אשר החלה

שירים לר"ל חג הפסח

ערכו שבשראל לא יבואו עוד נשמות ס"א
 אלא כלם זרע אמת, נבר חכם לבב הוא סוד
 החכמה אשר גם לה הוא מרצה ומבין
 פשר הוא הפשרת הגבו' בבינה ע"י החסדים
 דאבא מטע להתפאר בדעת סוד החסדים
 הנטיעה הזומחת להתפאר להשתלח לפארות
 והוא המפסקות החסדים צו"ק עוד להתפאר הוא מתגלה בנת"ת ובו נשכנו הוא השרש
 למגלה צדיק יסוד עולם הוא כללות החסדים ביסוד צמוד אברהם אב"ה וצור חוצבנו
 במלכות ביסוד שנה :

בבר חכם לבב ומבין פשר
 ויסין ישועה לו מאד גדולה
 מטע להתפאר ובו נשכנו
 צדיק יסוד עולם וצור חוצבנו

פירוש

בראש אמנה הנה פה יתבאר שורש נשמות
 בני ישראל ומשך קדושתם ואומרי
 מראש אמנה היא ח"ם רישא דמהמנותא
 נוזלים יפוצו משם ירדו דרך התרין מזלין
 ולכן אמר נוזלים מי מעינות עוזו סוד הטיפה
 היוצאת ממעיין העוז הוא היסוד והם נמשכים
 מן ראש אמנה כאומר ולא נכזבו כי אין
 כוז עד שם יין המשומר וגם ולא נכזבו לא
 פוסקים אחר כן יבואו אל יסוד אבא וזהו
 שביל לרגלם אור עד הנה הם צמוד אור
 כידוע ואמר לרגלם כי הוא סוד זיווג יסוד
 או"א צמוד רגל ע"כ וקס"א והם רעים צמוד טיפת זרע יורה כהן, מים פלגים הנה
 צדוכות הנהר שהוא יסוד אי' מאור שבים מים והם פלגים כי הוא פלג צמוד פלג
 אלקים מלא מים אמ"כ ילאו בדרך יסוד אי' גם הוא מזל מדעת ז"א צמוד טיפת המוחין
 ולכן אמר טל יו"ד ה"א וא"ו ויתפשט עד אשר ירזו אותו ויטמנו אותו שם בשחקים נ"ה
 תרין ביעין הטוחנים ללדיקים, בפרוש זבול לו הוא סוד פרישת הרקיע הנקרא ביסוד ז"א
 והוא עלמו רקיע וסם שוכנת הטיפה ככתוב והוא יושב פתח האהל חסד שריא צפומא
 דאמת ושבע ברכות עוד הוא סוד המאה ברכאן והנה אחר שנתקן בכל בחינות אלה
 עד יסוד ז"א חוזר ונתקן בכלם ביסוד נו' כידוע ולכן אמר עוד באור יופיע הוא התיקון
 ה"א וגם כאור יופיע הוא סוד הלבוש הלוקח מן האור הגנוז שכתבו אינינו מחשיך :

ה.

בראש אמנה נוזלים יפוצו
 מי מעינות עוזו ולא נכזבו
 שביל לרגלם אור ועד ירצו
 מים פלגים ברחובות שבו
 יצ במוגד טל אשר ירצו
 שם בשחקים טוחנות נשכנו
 בפרוש זבול לו על פני רקיע
 ושבע ברכות עוד באור יופיע

פירוש

אז אל ילדיו הוא סוד נשמות הקדושה אשר
 היו בתחלה ביד האומות וניחנו אל ילדיו
 והנה זאת החלקה נשחתה ע"י הרע כידוע
 כי השחית כל כשר הגה כמו דוה הנשמות
 האלה הגם כי בלו בבני ישראל לא נתקנו
 מיד כי הולרנו להתקדש כדוה מטומאתה,
 וענן כמו דוה ומתקדשת יגע הוא ולא נאריך
 ולכן טולרנו להמתין שנות דורים עד תחום
 חלאתם בליון מלרים אז תפדה מיד בני נבל* אשר נכבשת כי עד עתה היתה נכבשת תחום
 כג"פ

ו.

אז אל ילדיו נתנה לרשת
 חלקת לאומים כי ברע נשחתה
 הגה כמו דוה ומתקדשת
 תמפור שנות דורים עדי נפדתה
 מיד בני נבל אשר נכבשת
 ימים געת תחתם בבר היתה

חלאתם בליון מלרים אז תפדה מיד בני נבל*
 (* הם המלריים .

שירים לר"ח חג הפסח

לתקן מענות איש תיחד למו
אדמת צבי חלקם ותשמה במו

בגופם ממש ועתה ילאה מגופם ולא נכבשת
עוד סחחס אך לא כפדתה ג"כ עד הנקשה
מכל טומאתה אשר דבקה בה, ולכן אמר
ימים ועת תחתם וכו' והנה ימים ועת הם ג"כ נגד ג' הדורות שנתגלגלה בהם וגם ימים
ועת הוא סוד הזכר והנקבה לתקן מעוות איש חטא אדמ"ר יתקן בהם והנה אדמת צבי
היא נו' אדמת היסוד והיא חלקם תיחל להם שיחלקו קלקול אדמ"ר ואחר תשמה בהם בסוד
המ"ן כידוע :

פירוש

ז.

בין ממשלות כסא בחבלי נקר
עד שערי זר ירדו נמשכו
אחר אסורים נמצאו בקבר
בצפרים פתאום בפח סובכו
כי קם רדו אך שב לשבר שבר
ימים ולילות נדעכו נזעכו
חבר בעול צואר וקצר רוח
עד גום צללים עת ויום יפות

בין ממשלות כסא יספר אך היה הגלות
שי כן כתיב שלח לעיניהם איש וכך היה
כי ירד יוסף למצרים הוא יסוד וירדו יעקב
ובניו וסכינה עמהם ולכן משלו ומלכו בסוד
כסא המלוכה אשר עמהם ולכן אמר בין
ממשלות כסא והוא ממשלת השכינה בסוד
ומלכותו בכל משלה בחבלי גבר יוסף יסוד
עד שערי זר הוא המלכות נוק' דס"מ רהב
המושלת במצרים והנה ירדו בממשלה אך
פתאום נמצאו אסורים בקבר הזה ערות
הארץ וכצפרים פתאום בפח סובכו והאמנם
יכין לאשר נאמרו בני ישראל למעלה הם החסדים בקבר סוד יסוד אי' כידוע, והוא
קרב והוא קבר ככתוב לבא לקחת לו גוי מקרב גוי ונמצאו אסורים שם מפחד הקליפות
כידוע ואמר בפח סובכו הוא סוד דס דס שנסחלקה אי' מז"א כידוע בסוד שפכת דס
כי קם רדו כפשוטו רדו לתקיים ומ"ש כי יש שבר במצרים נהפך לשבר, ימים ולילות הם
ספי' ז"ו"ן נדעכו לפי שלא האיר בהם החסדים נזעבו וחזרו לקטניהם חובל בעול הענין כי
אחיזת מצרים ופרעה ושריהם הוא בגרון וזאת היא החבלה שנעשה בלואר הזה ע"י הקליפות
האוחזות בו שהם כעול אליו וקצר רוח ז"א חזר לקטנותו והעת היה ארוך ככתוב עד שיפוח
היום וגם הללים והוא תיקון ז"א הג' יום והכנעת הקליפות שהם הללים :

פירוש

ח.

יומם בשוב אחר שחקים לעו
הבוק אדמה רגזו שמים
דמים בדרמים שומפים נגעו
חדש בקום למידה נאון מצרים
במה ליד ברזל פשה יכרעו
במה ליום צאתם ישמח מים

יומם בשוב כאן פורש ענין הגלות כלו והוא
היה משוב החסדים המגולים למעלה
והנה הם סוד בני ישראל הם המתפשטים
בכ"ה דו"א ולכן אמר יומם בשוב אחר
הוא סוד החסדים ויומם הוא הא' כללות כולם
שחקים ליעו הם נ"ה הנשאים עיפוס מאין
אור הבוק ארבה נוק' היושבת כנגדם וכננית
מהחסדים ההם נשאה בוקה וריקה מן האור
רגזו שמים ז"א ובסוד הפ"ת שבו מגולה גם הוא דמים ברמים וכו' סוד שפכת דס
האמור חדש בקום למלוד סוד ויקם מלך חדש קימה הוה ליה נאון מצרים כי זה סוד
הנאווה להסתחו למעלה כידוע בפ' הפ' וסכסכתי מצרים במצרים, כמה ליד ברזל מיני מיתות
שנמצאו

שנמלאו למזרים לתיקון מגולגלי מצול סרוס
ופלגה כידוע ויכל ימות ענים כי קמי
השעבוד גרם להגמר הגלות מהרה :

כי עם לבנים קיר יפלא יחד
ויכל ימות ענים פאב ופחד

סירוש

ט.

ראה ה' כאן החילה הגאולה עני נפשנו
עם המלכות דבר לעם שלום שלום
הוא היסוד המדבר להוסיף הדל מלכות בנמות
כאב אזניו אי' היא סוד אין והם שנים בינה
ותבונה שמי אזנים והיא נוטה את עלמה
להתלבש בזו"ן בסוד מוחין והיא נוטה כאב
פי' כמו שעושה ג"כ אבא שמתלבש בתוכה ,
וזה מכת סועמינו ובתוך סנה בוער סוד
הגבו' סקת גי' ק"כ ליחופי חלקים סוד מוחין
דקטנות שבהם אחיזת פרעה וה' בתוכו סוד
הגדלות המתלבש בקטנות בגרון כידוע משח
בחירו זה מוכן כי נאמן נמצא והוא טוב דעת
כולו מן הדעת דז"א גם עת לחבק בא כבר הגיע זמן הגאולה והוא מוכן כי כשנשלם הרע
מן הדעת ויבא הטוב החל זמן הגאולה :

ראה יי את עני נפשנו
דבר לעם שלום ודל יושיע
בנמות פאב אזניו לשועתינו
ובתוך סנה בוער פאש הופיע
משה בתירו לו לתקריבנו
פחד ואליו את שמו הודיע
פי נאמן נמצא והוא טוב דעת
גם עת לחבק בא ועת לפעט

סירוש

י.

בצבי מדלג יבאר ענין הגאולה אין היטה
ואמר אמירים דגע הוא סוד יליאת
ז"א פתאום מבטן אי' והגדלתו פתאום
ג"כ עד הגדלות הב' והו סאמר ודרים
ראש מאד הגבה והבן כי מאד עולה מ"ה
והוא ת"ת דלוי"א ששס תכלית עלותו בסוד
כתרו כלילה הזה כידוע ולכן אמר הגבה
לרמוז על הגדלות הב'. עת היא לזאת
מאז, פי' כי זה בעת אשר הוכן מאז למען
זאת היא נוק' והוא ליל שמורים השמור וכל
מן המזיקים והו סאמר אשר כל פגע שלא
להרתיק כל וכו' פי' ששלמים הפגעים והם
לינק ממנה לרפוא שברים הוא תיקון המ"ק כאמור למעלה פי עתה היה תכלית תיקון הפגש של
אדה"ר לחבוש כל גגע סוד הנגע לרעת הנאחו כשיש מוחי אי' בלא אבא וכבר ידעת
חמא אדה"ר ומיקונו ע"י ישראל ועוד לחבוש כל גגע ר"ל לחבוש לאסור הקליפה אף כל מעט
יורן להתבהמה כי כאשר היטה ההגדלה כנגע לכן הושרו ג"כ ללאח מיד ולא להתעכב
עוד בתוך הקליפה ולא יכלו להתמהמה, הרב באב נקדש כי ז"א עלה למקום קדש אבא
להזדווג שם כידוע הנדיל ה' הוא הגדלות הנזכר בכללות ואמר עפניו כי באמת רלה הב"ה
שיעורו ישראל את הכס בקרבן הפסח מלות ומרורים :

בצבי מדלג בן אמירים רגע
הוציא והרים ראש מאד הנבנה
עת היא לזאת מאז אשר כל פגע
שחה להרתיק כל קרוב אליה
לרפוא שברים לחבוש כל גגע
אף כל מעט יומן להתמהמה
הרב פאב נקדש יי בגו
הנדיל יי דעשות עפנו

מירוש

אז נבהלו יחדיו עמה יבאר הנענת הקליפות
 כי ע"י האור הגדול הזה נבהלו כל
 רוזני רהב והס הג"ר שנכנעו במכת בכורות
 ושירים למו הס ה"ג שרים האומזים במוחן
 דקטנות הגה כשיבור הענין כי תחלה בא
 המכות להס משס חלקים כידוע ואז אמרו
 אלצע חלקים היא והקשו את לצס כי גס להס
 אחיה צו ולכן אמר כשיבור הוללים יחוגו
 אך כשצאה להס משס ה' שהוא הגדלות אז
 נברתו נמונו מכל וכל כי הקדושה גברה
 מאד וכחיל ליולדה ענין זה הוא כי היולדה
 בעת הלידה בא לה חיל מפחד הקליפות ואך עתה
 אל הקליפות הרמת וכסה אותם לכן אמר וכחיל
 ליולדה וכו' אל שומני זאת וכו' סמחשבות
 עליון וכו' זה הוא סוד וכסכתי מזרים כי המזרים
 העליון הוא מלד הדיקנא הולא מן המוח מאיר
 במלך התחתון כידוע לכן אמר סמחשבות עליון
 והוא מוזן, ואמר זאת היא לרמוח אל חיבור
 יוצל בשמיטה להכות את מזרים ולגאול את
 ישראל כידוע :

מירוש

מקול באדמת חם הוא סוד ז"א אשר בא
 לאדמת חם לגאול את השכינה במש"ה
 הנה ה' רוכב על עב קל וצא מזרים :
 נבעות נעו. הס הקליפות ויטן היא נוק'
 דקליפה לכן אמר נבעות שם כל אלילים.
 הס השרים שלהם טנסחלקו משליטתם. ולכן
 אמר אח"כ בפרוץ במעוזם ה' פרוץ. פי'
 מעוזם הוא כחם למעלה והשאר מוזן.
 לניבוריך הס השרים הבאים מן הגבורה
 ידעו עוזו והיכירוהו כי הוא ארון להס :

מירוש

תודה וקול זמרה תודה במלכות מלך הדינים
 וקול זמרה בז"א מלך המסד הרועת
 ישע הוא סוד חרועס בשצט ברזל הוא
 הכריחה הקליפות בתי גאולים הס ב' בתי
 ישראל ה' וברתא זה כבר מלאו הוא סוד
 העיבור הנעשה כידוע ואמר זה לכורות על
 היסוד. בני עולה הס המזריים בני רהב
 נוק' דס"מ ומטה רשע ס"מ עליון בפתו
 עשירית כמשמנו והיא בג"ר לכן עברה
 היאר הוא סוד מ"ס צוהר על ענין זה ע"ש

יוד

יא

אז נבהלו יחדו וכן נמונו
 כל רוזני רהב ושירים למו
 הגה כשיבור הוללים יחוגו
 מיד אלוהים פי שלחה במו
 מעוז יי נחתו נמונו
 ובחיר ליולדה ריתת בפמו
 אל שומני זאת היא פעולת שקר
 סמחשבות עליון אשר אין חקר

יב

מקול באדמת חם נבעות נעו
 קוד צעקת מביי יבקע ארץ
 שם בר אלילים פרעו נגדעו
 ראשית פריהם מאכל אר שרץ
 אשף וחרמום מעמוד ינעו
 בפרוץ בקעוים יי פרוץ
 שם עוזה נודע לנבוריך
 שם אף לך יבחושו ארץ

יג

תודה וקול זמרה תרועת ישע
 בתי גאולים זה פבר מלאו
 פי עד בני עולה ומטה רשע
 עליון בכחו מצאה ידהו
 הכביר עשירית עברה תתשע
 לילה ביום יאיר בסמחשבות

ה' עליון קס"ז וכן כאמור למעלה הכביר
 התשע כי היא למעלה מכלס לילה כיום

ויהי בעצם יום הוא כי כלילה עשמה הנק' נמוסין וזיוס ילאו במדת ז"ח ומטועני שלל הם הנילוות שבעלו לגמרי :

ויהי בעצם יום בצאתם חשו ומטועני שלל אשר רכשו

פירוש

יד.

מה הוא המ' העליון אשר נח"ס ומזימותיך עמקו ואמר עמקו כי שורש הגבו' זה צסוד העומק והיא נוק' לגבי כתר' אך גם החסדים באים לה מן כתר' ולכן אמר מאד גדלת. מי הוא הכינה נק' מי והוא. והיא תמלל כל תהלותיך הם הה"ג צסוד כל המקבלת אותם ממנה. מי ישוך עליון ה"ס הפסוק ואל מי תדמויני ואשוב יאמר קדוש כי גם כל אשר למטה הם פדמות לאשר למעלה אך עם כל זה לא שוים הם כדרך עילה ועלול הגז' לדור ודור גבורתיך הגבו' נמשכות עד הנק' האחרונה היא מלכות לעשות דין בקליפות לכבודך הן כל אשר פעלת כל השאר לצוסיין אליה הגז' כדעתם כמשמעו שבחך ישמיעו צאן וכו' והענין כי ע"י הזכרת השבחים מתעוררים האורות למעלה וזה ענין יביעו כמו יביע שמן רוקח והוא ההנוללות האורות והתפשטם :

מה עמקו יחדו מזימותיך מי ישרוך לך פי מאד גדלת מי הוא ימלל כל תהלותיך מי ישוך עליון ורא נמשלת הגז' לדור ודור גבורתיך ככבודך הן כל אשר פעלת הגז' כדעתם שבחך ישמיעו צאן ידך רב טובך יביעו

פירוש

מזו.

מהר יי נא פדות נפשנו היא השכינה השב לחיק אמם הוא חיקן נלוות הקדושה חיש נא תגלה יום הוא סוד יום הוא יודע לה' יגדל ה' על גבולותינו הם סוד הנקבין ישתחוה לך גם הקליפות אשר הם בעולם העטיה מלכותך תרים חיקון השכינה ותבא לנו ע"י כן השועה ואלו נשמח בך ע"י האור הנמשך לנו מן הזיווג העליון תמיד ותשמח בנו צסוד המ' ואמר תגל צסוד סיכוד ותשמח צסוד המלכות אכי"ר :

מהר יי נא פדות נפשנו שנית קנה עם זו לך קניית השב לחיק אמם נפוצותינו חיש נא תגלה יום אשר כפית יגדל יי על גבולותינו ישתחוה לך כל אשר עשית מלכותך תרים והושעתנו נשמח בך תגל ותשמח בנו.

תושלביע

שוש איש ב' תגל נפשי באלהי כי הלבישוני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וכבלה תעדה בליה. יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו. ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם :

סליק במ"ד. בריך רחמנא דסייען.

פירוש על פיומי ריה וירב ע"ד הסוד .

ובכן ולך תעלה קדושה , הגה הקדושה הוא להמשך אור המוחין לקדש גם החילומות שהוא הגוף מן הרע שבו אך אין לנו יכולים לעשות זה אלא ע"י המלאכים כמפורש לקמן , ולכן נפיוטם האלה מזכירים זמין המלאכים , והגה לריך להעלות שנת שיהיה עוסק בענין הקדושה והוא ימשך למטה הקדושה ולכן אומרים לך תעלה קדושה אבל ההתעוררות יהיה לפי בחינת היום ע"כ אומרים (כי אחת) חלקינו מלך והיינו אי השופטת :

ונתנה תוקף כמנין שופר שהיא הדיקנא המתעוררת היא ואי' ובכחם המשפט ומסם קדושת היום , ואיום צאי' מלכותך במלכות בחסד בסאך מיתוק הדינים ע"י כסופר באמת אמת ה"ס אי' זו"ן לפי ההנהגה הפנימית ומונה סוד הדין למטת המעשים כי הכל-לפי רוב המעשה ספר הזכרונות נוקבא נרשמת מכל החסמונים וחותרם יד חסימת הדברים קיום הפעולות לפי מה שהם ושופר דיקנא דמסח בגילוי המלך ומלאכים המשרתים יחפזון כי הכל בגבורה גבני מרון היסוד הוא המונה מה שיש במלכות ונבחנו כל אי' לפי מה שהוא להיות הכנין נגלה ע"י כראוי שבמו יסוד ותחתוך חסך סם הנסירה שע"י המשפט נעשה ותכתוב בטוק' יתחמון ע"י גבורות אי' מי באש מיני דיני מיתה מי יגוה ומי ינוע מיני חסד ודין ותשובה צאי' ותפלה בטוק' וצדקה צו"א , יסודו מעפר מלכות וגשמיות בגפשו יביא מקרבנו אל הס"א החדש שצורת הכלים בחציר יבש ובעיץ גובל מה שאין האור מתחזק בו הרבה כי הגוף לוקח מעט הארה וכחלום מפני הסתיוס , שפך נאה לך מלכות וקדש את שפך על מקדישי להמשך הקדושה למלכות לקדש ישראל שרפי קדש מלאכים מסוד או"א המקדישים שפך בקדש מלכות מתקדשת בקדושה זו וקרא זה י"ב דו"א אל זה י"ב דנוקבא :

סוד הקדושה דע כי אין לנו אומרים קדושה עתה אלא בכח קדושת המלאכים ופי' הענין כי היחוד הפרטי שלנו הוא ק"ס והקדושה היא למלאכים אלא שאפי' תיקון המלאכים מסור לאדם ובאמת המלאכים אין רע שולט בהם מפני כח הקדושה הנאה להם מאו"א שאינה מנחת שיתקרב הרע אפי' בחילוניות שלהם משא"כ בבני האדם שהרע שולט בחילוניות שהוא הגוף אך זהו עתה אבל לג"ל נא' והיה הנשאר בעין קדוש יאמר לו והוא כי הגוף יהיה מתוקן ולא יהיה עוד רע ואז עתידים לדיקים שיאמר לפניכם קדוש והוא כי באמת כשהגוף עלמו יהיה נתקן יהיה הוא עלמו יתיר וימשיכו המלאכים אפי' הקדושה שלהם מישראל וה"ס כעת יאמר ליעקב וישראל נמלא שעתה אין הקדושה שאנו אומרים הקדושה בבחי' שלנו אלא בבחי' המלאכים כי בבחינה שלנו אי"א לעשותו עתה רק מה שאנו יכולים לעשות הוא לקחת תיקון המלאכים עלמם ועי"ז אנו מקבלים מעט הארה אפי' לגוף ואינה הארה שיהיה לה כח להעביר היג"ר לגמרי אלא לקבל יתיר כח הקדושה כנמלאת עתה , והגה לריך (הש"ל) לכוון בסוד התפלה בציבור שהיא מלכות עם חג"ת כנ"ל ואז יעלה ההתעוררות עד אי"א ומשך שפע הקדושה בכח למטה עד מלכות ומסם למ וה"ס המקדישים שפך בקדש והגה ג' קדושות הם בסוד אחד ובדרך הוא בסוד בשמל"ו הוא מהד' של אחד כי המלאכים עלמם אינם מקבלים אלא מן היחוד שעשו ישראל בק"ס :

והחיות אשר הגה פרובעות וגו' כללות המרכבה שהיא ד' חיות חננ"ה בסא ת"ס רקיע דעת דמות כמראה אדם עליו מלמעלה חו"ב וכתר על גביהם והגה החיות סן מקבלות מן הכסא כי הוא הגוף ומקבל מן היסוד אשר בו יסוד ז"א בת"ס נוקבא ויסוד

א"י צח"ת דו"א, ויש פנים ויש כנפים בפנים הם מקבלים מן הכסא ובכנפים הן מכסים את האור שהם לוקחים וכל קבלה הוא ברעש כי ה"ם התנועה החזקה הגעשית בכל החלקים וז"ל גועשות בסופם פי' בהביטם מלאון ואסתמי ובהביטם פז"פ עם הכסא הם רועשים ויש הרקיע שהוא מן היסוד שהוא רעש והכסא שהוא ת"ת והרקיע ק"ת והכסא שביד וה"ם גדול כי הדעת יורד ומתפשט שהיא היסוד המוליד ההשפעה והכסא עולה ומתלהב כי כל עליה בגבורה והיא אש וה"ם כרסייה שבידיו דמור ולכן גראה הרקיע למטה והכסא למעלה כי הרקיע יורד והכסא עולה והרקיע ק"ת צבור אור ישר והכסא אש צבור אור חוזר, ולריך שדמע שכל המאורות מתגברים בגבורה שהיא קו המדה המגבילים ומכאן זה יולדת היזעה שנעשה כהר דימור לטהר הגשמות ולריך שלכלם יהיה חלק בו כי לכלם יש חלק בגשמות וע"כ בכת הגבורה המתחזקת בהם נולדת היזעה הזאת אצל און שם ליאות שהוא הכובד של ה"ם א"ל אלא הכל דין קדוש והתפשטותם בהנהגה הוא צבור רעל ואז והסדר כך הכסא ניצור ורועש לפי הלריך ואז לפי הרעש הזה גם הם רועשים ורלים אצל שבים לעך צבור אור ישר ואור חוזר, וגם אינם עומדות במראה אחד אלא משתנות לפי שעה וה"ם כמראה הבזק שאינם נראות אלא לפי שעה ולא נראות עוד מפני מראה אחד אחר אמנם אין השינוי אלא בהם והכסא מתפשט בהם להשיגם ואינו משתנה והנה למעלה יש תמיד סוד הוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו פי' כי אעפ"י שהתחונים הם מרכבה לעליונים תמיד תמיד העליון כולל התחתון: כף רגל וגו' הנה רגלי החיות הוא מה שמתפשט לנורך התחונים ועליותם צבור שם י"ק שבו ט"ו והוא עלמו סוד ת"ק בהכח יפ"י מאה הפ"י או יפ"ה ת"ק וז"ם ישרה שכן הוא כף הרגל והוא כולל המעלות של ת"ק שהם ט"ו כנזכר ולריך שדמע כי ההשפעה באה מן הדעת שהוא היסוד המחלבש צח"ת שהוא כסא הכל בכלל א' ואח"כ מתפרשת לך רוחות צבור החיות והם ראשי מחלקות ההנהגה צבור י"ב שבטים כמו שמבואר צח"ת אף העליה לע"ל עומדת צמודים והוא ענין השיר שלהם ולפי שלהם מגעת הפעולה אמר לעת וירשגת וגו' קופצות פתחת לכסא כי הפעולה שייכת להן והנה בהתעוררן צבור שיר זה נמשך ממה שלמעלה מן הכסא שהם כח"ב כנ"ל כח גבורה המכסה אותן כי כל ההנהגה למעלה בכת גבורה להעמיד הכל בתחום:

והנה החיות הם משרתי הכסא וכפי השפעתו כך הם סובלים וכפי השפעתו כך הן פועלות וע"כ נקראו שכן נשאות ממנו ולריך שדמע כי כחוד ומתחת זרועות עולם וה"ם גדול דע כי החו"ג הם עיקר הכל צבור דו"ן והם מתגלים תמיד ביסוד העליון שהוא צח"ת התחתון ובוד זה ומעשה ידיו מגיד הרקיע, והנה חו"ג דעתיק הם מתגלים תמיד צח"ת צח"ת, ומעמידים לל האלילות שהוא צח"ג ז"ה דא"א וכן הוא בכל פרטיות וע"כ אמר סבולות וגו'. עתירת זו בתעל הענין הוא כי הכנפים הוא החינוניות המסתיר והוא המשפיע לתחונים אף צעלות תפלות ישראל הם מתקנות הפלימיות ולכן תרפנה כנפיהם, והנה החיות האלה כבר שמעת שהם השרש לגשמות וראשי ההנהגה ולכן הפגם מגיע להם ואז הם מתחזקות בכסא שהוא המקור, ואם השטן בא לקטרג ימשיך מן הכסא ענין לכלותם והם ניזולים מן הקטרוג וקול השופר כשעולה הוא הולך ממש ואומן בכסא להחזיקו ולתקנו, והנה הכסא הוא וז"ו צבור ת"ת והא' סודו יעקב וסני ווין הם שרש הי"ב שבטים שהם מתפרשים אח"כ בדרושין ארצין והשופר מעורר הדיקנא ומעביר הפגמים ומגיע התיקון אל הכסא והנה חולם הכסא הוא צח"ת כסא הדין וכשהקב"ה ירצה יסתלק ממנו אל הרחמים וזה בהביטו אל יעקב שהוא צבור א' שבת"ת והשבטים עלמם הם גשרים שם צבור ה"ב וז"ן המכרים והם יעקב נפשים, והנה ישראל הם מצוקים שהשמו עליהם

הדרום

פירוש על פיוטי ריה ווי"כ

הקדום ובסא שהם ה"ח ומלכות בסוד השמים כסאי והארץ הדום רגלי והנה זה הכסא
 כשמתעורר מתעוררים אליו כל העולמות התחתונים שהם זי"ע וכודם אופן היה וכרוב ,
 אמנם בתחלה מתעורר התעוררות מן הגלגל שנעשה אל הכסא וכוד הענין כי התפשטות
 נוקבא עד עשיה והו קשר העולמות ושייכותם וע"כ בהתעורר הקשר הזה מתעוררים ג"כ
 מלמעלה למעלה אופן היה וכסא :

אתה נותן יד לפושעים. הפושעים מחליטים הקשר אשר לגשמות אך הארת מסתם דאי'
 מתפשטת בהם ומסס בחים הרקורי החשובה ואם שנים בתשובה ע"י החסד הנעשה
 לה מרכבה, הרביתה פליחתו הארת חוטמא דעתיקא שנכנסת בחיזה לך בלדדן הרבה
 ומתפשטת בכת הכל בסוד המס. מה אנו דה"ת מה חיינו גמומין מה חסדנו בחסד
 מה צדקנו במלכות מה ישענו בחי' מה כחנו ביסוד מה גבורותינו בגבורה כי הגל הוא
 בכת המה המתקן חפי' אחר הקלוקל, מה נאמר בסוד י' מאמרות הלא כל הגבורים בחור
 גדול כאין לפניך מחויר הדבר לשרשו ואנשי השם במלכות ותכמים בחכמה כבלי מדע
 התפשטות הדעת ובבונים בבניה מעשיהם תהו מלך עולם המורה הוא גוף האדם וימי חייו
 דבל חילוניות בסוד ההבלים ומותר נשמה האדם מן הבהמה אינה מחזרת הגוף לכתות אור
 כי הבל הבל השגת החילוניות :

אתה הכדלת אנוש מראש ותכירתי לעמוד לפניך, תלתו של עולם נבדל מן הס"א
 בהארת הג"ר ובסתקדשו היה מוקדם כל הבריאה בהשראת הקדושה בגשמה לתקן
 תיקוני המאורות ואם יצדק מה יתן לך כי אין הכורא לריך לבריותיו אלא התיקון הוא
 לתחתונים שכן ראה המאליל ז"ה למען נחלל מעושי ידיו ונשוב אליך לעשות חוקי רצונך
 בלבב שלם כי בעושיק של הקדושה גורם היות החוטא נעשק מן הס"א גם הוא וכה התשובה
 בסוד ימין מקרבת מעלה אותו ומתקרב שיוכל לעשות אח"כ טוב :

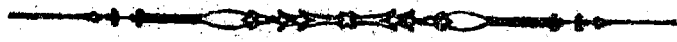
ענין ה' הוא האלהים, דע כי הגה עתה עומדים זי"ן בחי' בדיקנא דא"א ושם מתחבר
 הכל בחיבור גדול בסוד עולם היסוד ולכן אומרים ה' הוא האלהים והיינו ה' בח"א
 הוא האלקים זי"א ה' (האלקים) זי"א הוא האלקים בנוקבא והנה יש כאן טובה גדולה בסוד
 תיקון חטא אדמ"ר כי הגה החטא ההוא גרם כי א"א לא האיר בסוד ישת חשך סתרו ועתה
 לריך לחזק הכל בכת הא"א וה"ס אחר והגה חשפי שנעלם אור הא"א חיינו נעלם לגמרי
 וכל הפרטופים חלויים במזל ונקה שהוא הדעת אבל כשיתעורר בכת אז יחזרו הכל בתוקף
 היסוד שלא יבא עוד מקום כלל לס"א והנה זה לריך לכיין בחחילה בפ' שמע ישראל,
 שבע נוקבא ישראל ז"א ה' אלהינו או"א ה' מזלא על גביהם ואז מתעורר א"א בכת
 וכו' אחד זה"ס ה' אחד ושמו אחד כי שמו הם או"א זי"ן ומחזרים בסוד אחד בהתעורר
 שרש במקומו שהוא א"א ואין עוד מקום לס"א והנה לריך לכיין לתקן כל הקלקולים והנה
 תכין בראשונה להעביר וזהמת הכתש וזה תכין באחד להתויק האור מן הד' ואז תכין
 להעביר העלבה מן היסוד ולכן תכין יאחא שהוא כמנין אהבה שנגסית בכת העלבה
 ובתפרדה מתעורר ואז תכין אחד ותכלול כל הזכר זי"א בסוד יק"ץ שהוא ע' ספירות
 ותכין חלפ רישין דא"א או"א ודעת ותג"ת זי"א ותכין בט"ס דא"א שהם שרש לכל
 האלילות ואז תכין בסוד רד"א ויגיע התיקון לנוקבא בסוד נקבה תסובב גבר ותכלול הכל
 עד א"ס ותכין לתקן המליחות מה שנפגם ע"י אדמ"ר ומה שחסר שהיה לריך לעלות ומעלה
 כל העולמות למקומם ויקבלו מה שהם לריכים לקבל יותר ויהיה הכל בצנין שלם של כל
 האילן : אח"כ תכין בג' בשכמל"ו לתקן תיקון אדם מלך ג' אבות שהם הגלגולים שלו ולכן תכין
 בח'

פירוש על פיוטי ר"ה ויו"ב

גא' כל הימין מא"א עד נוק' דעשיה וצב' בכל השמאל ובג' כל האמצע , אח"כ תכין
 צו' ה' הוא האלקים צו"ת דעתיק שהם שרש האלילות ותכין לחדש המליחות לפי התיקון
 החדש ותגיע התיקון לז"ת דאלילות שהם זו"ן ותכין לעשות זה ע"י השבע כורתי ברית ואז
 תכין לתיקון בא' אדם שהם ה' ס"ג בסוד ה' אותיות של אלקים ותכין להעלות השולמות
 כקודם השכירה ותכין באחרון ע"ב ומ"ה והנה תכין כי ר"ת וס"ת הוא האלקים הוא
 מ"ה ו"ה הוא דעת וגם תכין כי עתה נכללים הכל בעתיקא ועבשו יהיה צו"ת שולט על
 מו"ג וכולל אותם על כן תכין ח' בתסוד האלקים בגבורה הוא צו"ת ואז תכין שמקור ישראל
 יהיה שולט ומקור עשו ושמעאל לא יהיה כזכר לבדו ואז יקבלו ישראל שליטה גמורה וגם
 תכין כי השכינה עולה צו' רקיעים ואז הכל נקשרים צה ותכין צו' דעשיה צו' דיצירה
 צו' דצריחה להיות הכל נקשר בה: שמע נוקבא ישראל ז"א ה' אבא אלודנו אי' ח'
 מזל ונקא אורז בא"א להעביר אל אחר לעורר בההבה יאאל , לקשר הכל אח מחלה רישין
 עד חג"ת ד' רדל"א ונוקבא חידוש המליחות צבין שלם :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד פ"א באברהם כל הימין מאלילות עד עשיה פ"ב בילחק
 השמאל פ"ג ביעקב האמצע :

ד' הוא האלקים פ"א חסד דעתיק חסד דאלילות אדם ח' אברהם רקיע ח' דעשיה יצירה
 בריאה פ"ב גבורה דעתיק גבורה דאלילות אדם ב' ילחק רקיע ב' פ"ג ת"ת דעתיק ת"ת
 דאלילות אדם ג' יעקב רקיע ג' פ"ד גלח דעתיק גלח דאלילות אדם ד' משה רקיע ד' פ"ה הוד
 דעתיק הוד דאלילות אדם ה' אהרן רקיע ה' פ"ו יסוד דעתיק יסוד דאלילות אדם ו' פנחס
 רקיע ו' פ"ז מלכות דעתיק מלכות דאלילות אדם ז' דוד ע"ב ומ"ה רקיע ז' :

וברכה כפולה ומשולשת להאיש אשר הרים תרומת כסף להשיג הבי' לזכות
 בהם אה"ר , צדקתו תעמוד לעד וזכותו לדור דורים . וכן יבורך גבר יר"א
 הח"ג החריף ובקי בכל חד"ת חכם הרזים מו"ה שלמה במוהר"ח עליא שאור
 ג' , אשר ע"י זכאי ופדור גברא הזה נתגלגל זכות התצאות הכ"י לאור לכל ב"י :
 זכות הרבים יהיה תלוי בו , ותהא משכורתו שלמה מאת ה' בכמ"ס .

א"ה יען ער ניס עלי דברי תומיד הרכחיל ו"ל, ע"כ הצנתי פה ב' מכתביו שהובאו בס' כ"ח.

אל הרב ר' שמשון מורפורגו.

אחרי המיוחד עומד לכם עמים, שמשא דאכולי עלמא ניהא כאור שנעת
דימים, אליו גוים ידרשו לדלות ולשתות מימי הבוטהו אמרים נעימים הזה
הרב הגדול כמור"ר שמשון מירפורגו נר"ו.

הן ישבתי אחור ואחור עד עתה לבלתי השמיע בחוץ קולי כי נחבאתי לברוח מרנע
מחמוץ עם, ובצל קורתי בחרתי הפתופף מובלע בין אנשים כי בן נאה וכן יאה לאיש
אשר כמוני עפר ואפר רמה ותולעה ומה לנגם בין הענקים, אכן כשם שקבלתי שכר על
הפרישה בן אקיה שכר על הדרישה לדרוש שלום לעצמי ולאחרים, ועת לעשות לה'
הפרו תורהך, הן לזאת יצאתי היום ממחיצתי מקול מחצצים מעוררי קרב ומלחמת מקצה
הארץ ועד קצה הארץ ואבוא היום אל העין, עין משפט חכמת כ"ת אשר השכילני ואשר
הורני בעצת תבונה ומסר צדק, כאשר ע"י הרב הגדול כמור"ר שבתי מארינו הגיעוני
דברי פיו פי חכם הן, ומלין באמונה אשיבוהו לדעת כי יקר לי ועל ראשי עמרה העליתים
בדת וכהלכה. ידע ב"ת כי גם מאן לא עלו דברים על לבבי להרעיש הארץ ולהרגו
ממלכות ובאשר חנני ה' שמחתי בתום לבבי בקרב ביתי ואשר היתה מאת ה' נסבה
להוציא הדברים הכמוסים עמדי לא יכולתי לבלוא כי מבלתי היוחי בביתי איש עבר עלינו
בדק כאשר לא ראוי לו וימצא ולא הטמין עד אשר נתגלגלו הדברים כהיום הזה, ועודני
מחויק בחוטתי לבסוה דברים שכסן עתיק יומין וסוד ה' ליראיו, לא דרשתי ברבים כאשר
חשבו עלי מחשבות אנשים לא תמימי דרך, כי אם אלי יאמפו לשמוע בלמודים החרדים
לדבר ה'. הן רק הוכחת מוסר ודברי כבושים אשים לפניכם, ועל המציאות לא תפול
מחלוקת כי מעשה הוא, לא עשיתי אותה ולא נתתי מופתים לא גלית עתידות ואותיות
לא הגדתי, ואם ספרים אונתי וחקנתי ביד ה' הטובה עלי הלא הם כמוסים עמדי וחמומים
באוצרותי, כי רק לשרידים אשר ה' קורא מכיני החכמה ומדע נתנו, המה העומדים
בסוד ה' ומתלמדים עמדי ללכת בדרכיו, והחכם כמור"ר משה חאגיז כי גם היום
לשמן להעלות המה ולהבעיר אף, לא ידעתי מה היה לו כי לולא כהמולתו היתה
שתיקתו, עתה לא נודע מזה לעם הארץ דבר, אשר בבוא ספרו לרבני ויגיצא ה"י מאו
דיה ההמון הולך וגדול, ומהרם להכא הגיע כי גם פה לא נשמע ממנו מאומה אף כי
הרב משה חאגיז חשבה לרעה ואלהים חשבה לטובה למען עשה כהיום הזה להחיות
עם רב אשר נגע אלהים בלבם לבקש את פני ה', כאשר מהזם ההוא והלאה רבים שבו
מעון ת"ל והתורה חוזרת לאכסניא שלה. יהי מה דרך הרב משה חאגיז לא טוב הוא כי
אין זה אלא פוסט נתלי מרנים לתרור ריב, ועל הראשונים אנו מצטערים כמה רבים
חללים הפילה המחלוקת ועצומים כל הרוגיה כי עתה בא להוסיף עליהם בדברי קנאה
ובעם, ולא כדורש טוב לעמו אשר לשמע און מארץ מרחק כבר נזר אומר בלא חקור
דין לגזר שקץ הם, חברה רעה וסוד המאים, והוא לא ראה ולא ידע מה אנו ומה
מלאכתנו ומעשינו לא נודעו אליו, וזאת שניה אשר להשקט דברי ריבות ורציני דברים
למני הרב הגדול כמור"ר יחזקאל אב"ד דק"ק האמבורג, אשר העיר עלי כמור"ר משה
חאגיז בשאון דבריו, ומאמר אחד שלחתי לפני מחבורי, ומבלי הבין רצת החכם חאגיז
הנוכח להפות עליו דבריו דברי און ותעוועים ולגלות בו פנים שלא כהלכה, ואני מראש
לא בסתר דברתי להודיע לכל איש ישראל תעות סמיני הצב"י ורודפי דבריו שבלם דברי
בלע תולדות פרץ הס"א אשר פרצו נדרו של עולם, וגם דברים עתיקים גליתו בעין הוח
איך הגיע בה הקלקול שתוכל הס"א להטות לדרכה הרע מראשי חכמי ישראל כאשר
בעוה"ד

בעוה"ר עשתה, ודברים כאלה אליו עצמו יחרתי בראשונה ועתה בא ברברי שוא להפוך וקערה על פיה, לא זו הדרך לאיש סקנא קנאת ה' צבאות כאשר בפיו הוא מדבר, סוף דבר בחרתי להודיע לכ"ת כי כל הרגש וההמולה מהרב חאגו וחביריו יצא ויוצא, ואין יש פה לבטל דבר מפני הפרסום כי אשר בתוך קהל ועדה אני דובר אינם כ"א דברים הראויים לכל שכל וכל מוחא סביל, רק מישרי לב ועבדי ה' לא אמנע בר פתחה הטוב והמטיב אלהים חיים ומלך עולם, ולהתחכם על דרכי ה' לא מחכמה הוא כי לא מחשבותיו מחשבותינו, ולתקוע עצמו לדבר הלכה לא לאיש אוהב משפט הוא, והמטים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון שלום על ישראל. זאת העצה היעוצה אל כל איש חכם לב אשר בח בו לעמיד בסודו של מקום לבלתי הרבות המון ורעש, כי בחשאי ובלחישא יכבדני לבוא אלי ואקוה כי לא ישוב ריקם, אמנם להטיף מילין ע"ג מילין בכל הארצות איננו נכון וישר כי לא בדברים יוכח חכם ומלים לא הועיל בם. אחרי כן אצא מלפני כ"ת בקידה אפים ארצה, ועל אשר הפרתתי על הדרת כ"ת ישא נא כי השעה צריכה לכך, וה' אלהי השמים והארץ יעלה גם עלה על במתי כל טוב והצלחה לאורך ימים ושנות חיים אכ"ר.

פאדובה יום עש"ק כ"ו למכ"ו הת"ץ
עבד עבדים משה חיים בלא"א יעקב חי לוצאמו יצ"ו.

לתבירי בית מדרשו בפאדובה על ידי אביו.

כיום כ"ו אדר א' התצ"ט. אחי ורעי שלום רב.

הנה ה' אלהים פתח למר אבני פתח תקוה לשובב ביתו כקדם ונפילתו להקים, ואמר ה' ויצליח אמן, ומדי בואו אצלכם, גם אני בא בדרכי שלום ואמת לדבר על לבבכם ולהמך בידכם יאמיצכם ה' אחי אשר כנפשי אהבת אמת אהבתי אתכם וזכרוכם על לוח לבבי, יודע לכם, לא הבדילני מכם המרחק ולא הסיר את לבבי הזמן מהשתוקק לכם, ואם הנחתי לעבור ימים על ימים אשר לא העירתי אתכם בדבר ידיוחתי, לא משכחה ולא להניח; הן חוי תחוקו ותאמצו והייתם לבני חיל על העבודה התמה ועל תורת אלהינו והאהבה האמתית אשר למדנו את עצמנו במדרשו, ויראת הרוממות אשר התהלכנו בה אל תסור נא מאתכם, ודעו וראו כי אין חפץ ה' בעולמו כי אם שיכירו עבדיו את כבודו ואת גדלו וזומו ובמסתרי רזיו יתעלמו, הנה הפתחים הקטנים אשר נפתחו לנו בדרכי ה' לסבראשונה ללכת בנתיבות סודותיו באמת אתם אל תניחום ולא יסורו מלבבם הדברים, אך לפחות את אשר השגתם אל תאבדו, ושמחתם בכבוד ה', לבכם יחסד אימה וענינים עמוקים יתורו כי בותר ה' ביראי שמו ודורשו לא יעוּב, ועל לימוד החוד תשקרו לשמור אותו ואל תניחו, חזקו והמהרו מכל מדה רעה משנאה מכעם ומלה"ר ומדבר שקר תרחקו עד מאד כי יש שבר לפעלחתם ולא יבושו קוי ה', ואני לחמי מההלך בין חברים אשר הכין לי ה' ועוסק בתורה עמהם במחיצתם ולבי לאלהי, מיראתו לא עזבתי ובאהבתי אהלך להתענג בכבודו חמיד, אחת שאלתיה אותה אבקש אל תצט"ע עליכם עצלה ואם מררות הזמן עלו עליכם מקומכם אל תניחו, זכרו כי עולם הזה פרוזודור ליכנס למרקלין הוא מבטחכם ומגמת פניכם התגברו ותגברו עשו והצליתו, וה' אלו ישראל יברך חילכם לעבודתו ובמגנו יגן עליכם, ואל האלוף הרופא נר"ו אלומות שלומות יעלכם ה' גם עלה והייתם רק למעלה ולא תהיו למטה אכ"ר. כנפשכם וכנפ"ם משתוקק לשובתכם.

אמשטרדם. משה חיים ככ"ר יעקב חי לוצאמו.